РІК LXIV. Ч. 6 ЧЕРВЕНЬ – 2007 – JUNE № 6. VOL. LXIV

НАШЕ ЖИТТЯ
OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

www.unwla.org

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

"НАШЕ ЖИТТЯ"

Рік заснування 1944
Виходить раз у місяць
СУА – неприбуткова організація
Засновник Українського Музею в Нью-Йорку

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

"OUR LIFE"

Published since 1944
Non-profit organization
Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

РІК LXIV **ЧЕРВЕНЬ** **Ч. 6**

Головний редактор – **Ірена Чабан**
Редактор англомовної частини – **Тамара Стадниченко**
Мовний редактор – **Лев Чабан**

Редакційна колегія:
Ірина Куровицька (з уряду) – голова Союзу Українок Америки
Марта Богачевська-Хом'як, Любов Волинець, Ася Гумецька, Анна-Галя Горбач, Галина Кирпа, Марта Тарнавська
Катерина Немира (з уряду) – пресова реф. Головної Управи СУА

Адміністратор: **Наталія Дума** (год. праці – 8:30-2:00)

Адреса адміністрації і редакції:
203 Second Avenue, New York, NY 10003
Тел.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237
E-mail: irenachaban@aol.com

Річна передплата в США
Для членів СУА $25.00
Для інших передплатників $40.00
Поодиноке число $3.00
В країнах поза межами США .....US $50.00

VOL. LXIV **JUNE** **№ 6**

Editor-in-Chief – **Irena Chaban**
English Editor – **Tamara Stadnychenko**
Ukrainian Language consultant – **Lev Chaban**

Contributing Editors:
Iryna Kurowyckyj – UNWLA Inc. President
Martha Bohachevsky Chomiak, Lubow Wolynets, Assya Humetsky Anna-Halia Horbach, Halyna Kyrpa, Marta Tarnawsky Kateryna Nemyra – Press

Administrator: **Natalia Duma** (Office hours – 8:30-2:00)

Editorial and Administration Office:
203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237
E-mail: irenachaban@aol.com

Annual subscription in the USA for UNWLA members $25.00
Annual subscription in the USA for other subscribers $40.00
Single copy $3.00
Annual subscription in countries other than USA ..... US $50.00

ЗМІСТ

Богдан Ігор-Антонич. Батьківщина 1
Віктор Ющенко. Звернення до світового українства 1
Тетяна Нарчинська. Витоки роду 2
О. Неприцький-Грановський. А ти, мій друже... 3
Оксана Шалак. Вінкоплетини в Котюжанах на Вінничині 4
Наталка Поклад. Любити все – щоб на забуть нічого 5
Збережемо "Наше Життя" 8
Олександр Олесь. І де ми сили беремо... 8
Галя Макогон. Мальви 9
Марія Литвин. Впасти зерном 10
Our Life
Iryna Kurowyckyj. From the Desk of the President 11
Sophia Sluzar. Branch 54 Hosts "Homage to Ivan Franko" . 13
Branch 36 sponsors exhibit at Chicago library 17
CFC Campaign Contributions 17
Ihor Magun. The Recognizing and Dealing with GERD 18
Ірина Куровицька. Новини Головної Управи СУА 19
Діяльність округ і відділів СУА 21
Переступили межу вічности 27
Український Культурний Центр "Батьківщина" 28
Союз Українок України 29
Добродійство 30
Нашим дітям 34
Ярослава Стасюк. Смачного! 36

На обкладинці: "Гуцули", український весільний вінок з околиць Яремча і чоловічий кептар з Івановфранківської області. Рисунок ЛюдмилиТемертей.

Підписано до друку 25 травня 2007 р.
Ірина Куровицька, голова СУА. Ірена Чабан, головний редактор.

Редакція журналу зберігає за собою право на мовне редаґування і скорочення матеріялів, веде листування з читачами лише на сторінках часопису.
Рукописи, які не були замовлені редакцією, не повертаються.
Редакція не завжди поділяє позицію авторів.
За точність викладення фактів відповідає лише автор.
При передруці посилання на "Наше Життя" обов'язкове.

"OUR LIFE" (USPS 414-660) is published monthly (except August) by Ukrainian National Women's League of America, Inc.,
203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003
ISSN 0740-0225
Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. (USPS 414-660)
Postmaster: send address changes to
"OUR LIFE", 203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2007 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Друковано в COMPUTOPRINT CORP.
1360 Clifton Ave., #402, Clifton, NJ 07012
Tel.: (973) 574-8800 Fax: (973) 574-8887 e-mail: computopr@aol.com

Передплати за журнал "Наше Життя" просимо присилати на адресу канцелярії СУА у Нью-Йорку
203 Second Ave, New York, N. Y. 10003

Please forward all queries and annual subscription fees for *Our Life* to
UNWLA, Inc., 203 Second Avenue, New York, NY 10003

Просимо звернути увагу на зміну цін передплат, які діють з 1 січня 2007 р.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

Богдан ІГОР-АНТОНИЧ

БАТЬКІВЩИНА

Жовті косатні цвітуть на мокрих
луках,
Як за днів дитинства, в кучерявій млі.
Вилітають ластівками стріли з лука,
Білі стріли літ.

Оси золоті в чарках троянд розквітлих,
Мокрі зорі куряться під сизий вечір.
Ще горить твоєї молодості світло,
Хоч новий десяток літ береш на плечі.

Слухай: Батьківщина свого сина кличе
Найпростішим, неповторним, вічним
словом.
У воді відбились зорі і обличчя,
Карооκі люди і співуча мова.

Звернення до світового українства

11 квітня 2007 р.

Шановна українська громадо!
Дорогі брати і сестри!

Ми наближаємось до трагічних роковин в історії нашого народу. На початку XX століття Україна зазнала непоправної втрати – від штучного голоду загинули мільйони її синів і дочок.

Упродовж десятиліть інформацію про ці криваві сторінки свідомо приховували. Лише після набуття Україною державної незалежності почали оприлюднювати жахливі факти планомірної реалізації комуністичною владою спеціальної каральної акції, спрямованої на винищення українського народу.

Українська нація вижила і зміцніла. Разом з цим зросло й усвідомлення обов'язку пам'ятати своє минуле.

Парламент України як представницький орган визнав Голодомор 1932-1933 років актом геноциду Українського народу.

Сьогодні правда про цей страшний злочин стрімко поширюється в усьому світі. 7 листопада 2003 року на 58-й Генеральній Асамблеї ООН 36 країн прийняли Спільну заяву з нагоди 70-х роковин Голодомору 1932-1933 років в Україні. Про геноцид українців сказали своє слово парламенти Австралії, Грузії, Естонії, Канади, Литви, Польщі, США та Угорщини.

Україна вдячна їм за такий жест поваги до її народу та його історії.

У цьому є і велика заслуга закордонних українців. Де б ви не проживали, ви ніколи не заалишалися байдужими до своєї історичної Батьківщини, підтримуючи її у часи безнадії і в радісні дні, активно сприяючи поширенню у світі правди про історію нашого народу та привертаючи увагу до її трагічних сторінок.

Водночас цього недостатньо для вшанування жертв наймасштабнішої трагедії. У 2007-2008 роках Україна вшановує 75-ті роковини Голодомору. У цей період ми зобов'язані зробити все можливе, щоб реалізувати мету, яку зафіксовано у короткій тезі – "Україна пам'ятає. Світ визнає".

З огляду на це я висловлюю свою підтримку зусиллям Міжнародного координаційного комітету Світового конгресу українців для планування відзначення 75-ліття Голодомору в Україні. Саме праця, спрямована на поширення інформації про геноцид Українського народу, його причини, наслідки та організаторів, на подальше дослідження цієї трагічної сторінки історії, на зростання міжнародної свідомості про злочини минулого та попередження таких дій у майбутньому має стати запорукою незгасимої пам'яті кожного українця та міжнародної спільноти про мільйони невинно закатованих людей.

Я вітаю ініціативу української діаспори, завдяки зусиллям якої обидві палати Конгресу США схвалили закон, введений в дію Президентом США, що дозволяє Уряду України спорудити на території округу Колумбія меморіал для вшанування пам'яті жертв українського Голодомору-геноциду 1932-1933 років. До участі в конкурсі на проект такого пам'ятника слід запросити провідних світових митців та архітекторів.

Ми віримо, що з вашою допомогою цей проект невдовзі буде реалізовано. Меморіал стане ще одним реальним символом боротьби людей доброї волі в усьому світі проти тоталітаризму, тиранії і насилля.

Сподіваюсь, що за постійної державної підтримки українська діаспора стане ініціатором встановлення таких символів у інших державах, по всьому світу.

Висловлюючи щиру подяку за вашу самовіддану працю на благо України, хочу побажати вам успіхів, злагоди та невичерпної наснаги у цій благородній діяльності світового українства.

Віктор ЮЩЕНКО

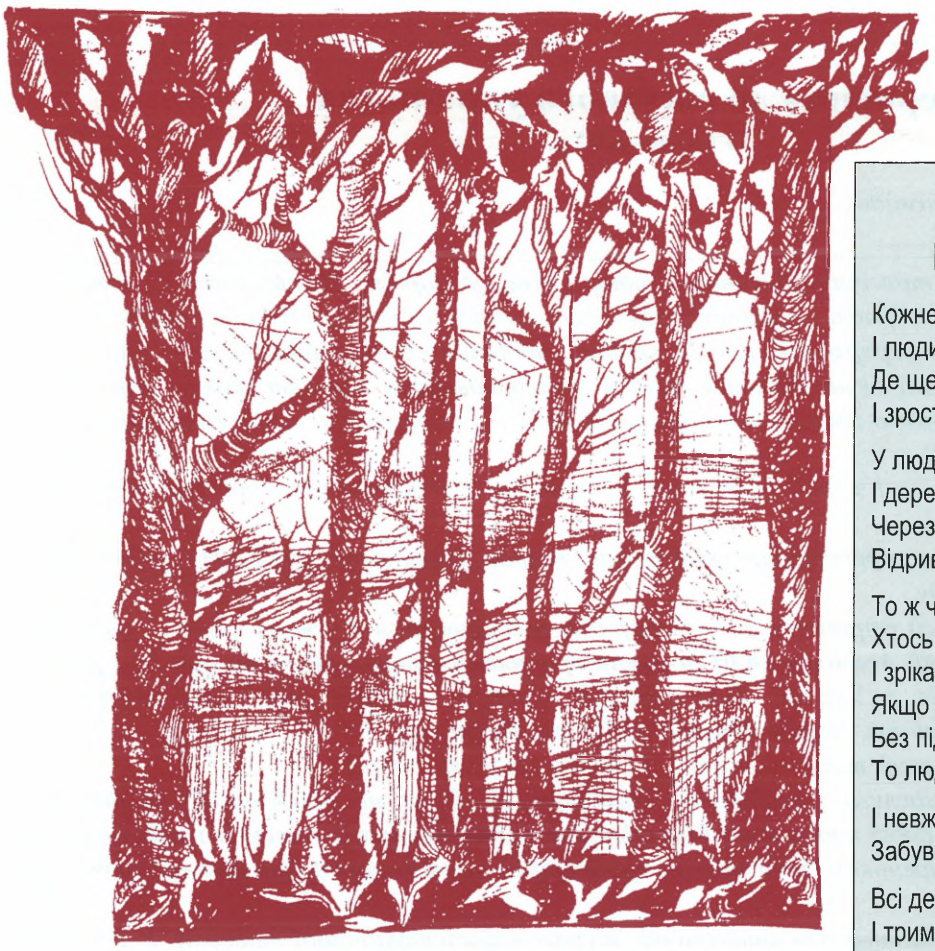

Рис. Зоряна Сохацька.

Тетяна НАРЧИНСЬКА

ВИТОКИ РОДУ

Кожне дерево росте із пагінця,
І людина починається з родини,
Де ще б'ються прадідів серця
І зростаються з онучими в єдине.

У людей коріння сховане в землі,
І дерева також зв'язані з землею,
Через те так відлітають журавлі,
Відриваючи серця свої від неї.

То ж чому, коли у світ летіть пора,
Хтось обрубує всі пагони добра
І зрікається землі свого народу;
Якщо дерево без кореня вмира,
Без підгрунтя розсипається гора,
То людина може вижити без роду?

І невже тоді не черствіють серця,
Забуваючи додому всі стежини?

Всі дерева виростають з корінця
І тримаються за нього до кінця,
Бо вони, мабуть, мудріші за людину.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

Ол. НЕПРИЦЬКИЙ-ГРАНОВСЬКИЙ

А ти, мій друже, тих традицій не забудь,
Що розквітали і росли в святі леґенди,
І ритуал руїн нехай хвилює грудь,
І не шукай поради серцю ніде інде –
Лише в своїй душі завзяття загартуй,
І пам'ятай Пророка гасла заповітні.
Хоч замки в звалищах – не знищений народ!
Надбань віків, краси душі він не забуде.
І за святі діла не жде він нагород –
В могутній силі він навіки жити буде.
І в ці часи байдужности – оповідай
Про наше славне давнє, про старі руїни,
Твори нові леґенди і за волю дай
Життя із вірою в прийдешню Україну!

1952-1943

Ол. Неприцький-Грановський. Сни зруйнованого замку. Вид. "Життя й Мистецтво". Чікаго-Нью-Йорк, 1964

Оксана ШАЛАК

ВІНКОПЛЕТИНИ В КОТЮЖАНАХ НА ВІННИЧИНІ

Традиційне подільське весілля – таким, як воно було наприкінці минулого тисячоліття, пам'ятаю з дитинства. Найцілісніше, без особливих трансформацій і змін, зберігся обряд вінкоплетин.

На вінкоплетини дружки збиралися у суботу ввечері. В давнину на вінкоплетини приходили тільки дівчата, згодом йшли і старші жінки, які знали послідовність обряду, самі співали і вчили дружок, як кожна має поводитися. На обійстя молодої також приходили матка (роль весільної матері була під час весілля на Поділлі доволі значною) та староста.

Молодий і молода мали кожне свою вінчальну матку. Здебільшого, це – близькі родички наречених (звичай обирати вінчальних батьків так само був і в сусідніх бесарабських селах). „У старости" (окремо в молодого і молодої) просили заздалегідь. Староста керував музиками, у його віданні були напої. Під час весілля він завжди „на хаті" – тобто частував усіх, припрошував, жартував. Старостою міг бути хтось із родичів чи сусідів. Молодий і дружби з'являлися значно пізніше. Дружки приносили барвінок, розмарин та калину…

Ворота на подвір'я – відчинені, скрізь чисто, побілено. Баба-кухарка варить гижки (холодець), парить крижаки для голубців, у суботу вона має приготувати вечерю для молодого і його дружбів. Молода пишно вбрана у вишиту сорочку, спідницю (димку), фартух, вперезана тканою крайкою, на шиї – добре намисто (коралі).

Весільний хліб і коровай уже спечено у п'ятницю. Місили і пекли коровай жінки, що мають щастя у заміжжі. На стіл у великому „шалаші" (приміщення, зумисне збудоване задля весілля із дощок, накрите брезентовим покриттям і прикрашене квітами, рушниками, витинанками) кладуть один „бохонец" весільного хліба, а також калину, барвінок, розмарин, принесені дружками. Дівчата сідають за стіл, за ними – матка і староста.

Матка звертається до старости:

– Пане старосто просимо благословеньства!

Староста поважно відповідає:

– Най Бог благословит!

– Другий раз!

– Най Бог благословит!

– Третий раз!

– Най Бог благословит!

Жінки співають:

Благослови, Боже,
І отец, і мати,
Своєму дитяті
Віночок зачинати!
Благословлю, синку,
В щасливую годинку!

В цей час частина дружок, обриваючи листочки барвінку, силяють їх на довгу нитку, інша частина – складаючи в пучечки калину, що сим-

волізує дівочу цноту, барвінок і розмарин, подають їх матці, а та – зв'язує пучечки у вінок. Виплітаючи вінок, співали:

Вечірня зора зійшла, (двічі)
Галюся з села прийшла.
По подвірачку ходит, (двічі)
До явора говорит:
– Явори, яворочку, (двічі)
Розвийся зелененько,
Розвийся зелененько, (двічі)
Розвесели серденько.
Бо воно засмучене, (двічі)
Відколи заручене.
Засмутили гостоньки – (двічі)
Від Іванка старостоньки.

Пісень співають багато, уславляючи наречену, дружечок, матір молодої. Увивши вінок, його кладуть на весільний хліб, так само кладуть на весільний хліб і „букет", „квітку", яку молода купувала для молодого і яку згодом „почепить" йому („квітка" купована, виготовлена із білої тканини, прикрашена позліткою).

Далі – „величання дружок". Матка знову звертається до старости, просячи благословити. Старша дружка бере зі столу хліб, на якому вінок молодої і „квітка" молодого, інші дружки співають:

А я дружечка, старша всіх,
Я вила віночок, кращий всіх.
Я вила-м його на селі,
Принесла-м його к слободі.
Поставила-м го на столі.
А на столі, та на престолі
Та на гі щастя,
Перебий щастя –
Скатерть.

Що означають останні слова – уже достеменно не може пояснити ніхто…Старша дружка також співає, а руки її (тільки руки!) в цей час виконують якийсь дивний танок: вона злегка похитує, покручує над своєю головою то в один, то в інший бік хлібом, притримуючи вінок і „квітку". При слові „скатерть" старша дружка кладе хліб на стіл. Інша дружка повторює всі дії старшої, її величають тією ж піснею. Так „переспівують" усім дівчатам, які прийшли на вінкоплетини.

Увесь цей час молодої не було у „шалаші", вона „ховалася" від молодого, який уже надійшов із дружбами: хлопці стоять при вході у „шалаш", старший дружба шукає молоду. Дружби співають:

Ой де ж тая дівка,
Що захтіла вінка?
Віночка злякалась,
В світлоньку сховалась.
Віночка не лякайся,
В світлоньку не ховайся.

Старший дружба приводить молоду, котру довго не міг знайти. Наречена не хоче увійти, намагається тікати. Музики в цей час грають „польку", старший дружба „перетанцьовує" з молодою, хоче ближче підвести її до великої подушки, яку мати молодої вже винесла з хати і поклала на лаву, застелену веретою. Дружба намагається посадити на подушку молоду, вона ж щосили опирається. Танцюють доти, доки старший дружба, підхопивши молоду на руки, силоміць садить її на подушку. Наречену обступають родичі. Матка знову тричі просить благословення у старости. Старші жінки співають:

Благослови, Боже,
І отец, і мати,
Своєму дитяті
Кісоньку розчесати.
Благословлю, синку,
В щасливую годинку.

Першим починає розплітати косу брат, потім – усі родичі. В цей час співають:

Надворі дерен тешут,
А в хаті косу чешут…

Коли коса в молодої розплетена, мати одягає їй на голову вінок. Дівчата співають:

Гожа Галя, гожа,
Над нею матір Божа,
Заклала корононьку
На єї головоньку.

Молодий підводить молоду із лави. Дружки співають: „А ми тобі віночок увили, // А твої горівки ще не пили…" Після цього усіх частують. Призволяючись, старші жінки згадують про своє дівування, співають жартівливих пісень, пісень про кохання та родинно-побутових. Гірлянду із барвінкового листя чіпляють над тим місцем, де у неділю мають сидіти молоді („посад молодих"). Після пригощання дружки розходяться. Довго над селом лунають їхні веселі пісні. Сусіди і родичі залишалися на всю ніч допомагати кухарці готувати весільні страви. Власне весілля – у неділю, проте цього дня молода вже одягала сучасну білу сукню і вельон. А крім обрядів „покривання молодої", зустрічі свекрухою невістки, „перепою" та „циганщини", дуже мало що із весільних ритуалів збереглося…

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

НАША СУЧАСНИЦЯ

Наталка ПОКЛАД

ЛЮБИТИ ВСЕ – ЩОБ НЕ ЗАБУТЬ НІЧОГО

Інтерв'ю з Галиною в мене таки не вийшло. "Ну, не муч – е вмію я говорити про себе", – сказала мені категорично. О, так, Галя така, як і була, – не змінилась.

Галина Кирпа.
Фотогр. Альгімантас Александравічус

Ми знаємося ще з початку страшних для українства 70-х – із наших студентських літ: перша зимова сесія – одразу після вбивства Алли Горської, друга зимова сесія – чистка дисидентства: обшуки, арешти, університет кишів стукачами. Все, що бодай трохи, бодай чимось виходило за рамки благонадійної сірятини-покори, одразу бралося на карб КДБ і прискіпливо прощупувалося-оброблялося ним... Галя ще зі школи писала вірші, навіть друкувалась, було їх уже чимало – про природу, кохання і трохи роздумувань про дійсність. Попросила почитати знайома дівчина. І раптом Галі – виклик до КДБ. Виявилось, що там уже були всі її вірші, акуратно переписані тою ж таки знайомою. Застерегли. Попередили: мовляв, будь-якої миті можете вилетіти з університету, якщо „поводитиметесь нерозумно". Була надзвичайно здивована їхньою обізнаністю. Від природи рафінований інтроверт, іще більше замкнулась у собі. Ні, страху не було – чого боятись, якщо в душі чисто? Страх з'явився пізніше – за родину, за дитину...

Вона вміє йти до мети. Ще тоді, в юності, п'ять разів вступала до Київського університету – на українську філологію. Їй чомусь не щастило. Та й конкурси були шалені. Впливові родичі, бачачи її настирливість, пропонували поміч, проте навідріз відмовлялась: „Я сама". І таки добилась, чого хотіла, стала студенткою, тільки не стаціонару, а заочного відділення. Уже мала на тоді трудовий стаж: після середньої школи працювала на різних роботах у Києві та в своєму селі. На стаціонар, як спершу планувала, перевестися не було змоги, бо... мала трійку з історії КПРС та з російської мови – принципово до них не готувалася.

Знаковою для Галини була праця на початку 70-х у видавництві „Дніпро" – найбільшому на ту пору в Україні. Зібрався цікавий творчий колектив, серед якого, зокрема, Іван Дзюба, Володимир Дрозд, світла душа – Віктор Близнець, забігав не раз Євген Гуцало... Цікавило все – новини літератури, події суспільного життя, нюанси-таємниці письменницьких лабораторій старших і молодших класиків... Дівчина, в серці якої вже потужно бурунило Слово, спрагло вбирала озон зростання-новизни. Якось Іван Дзюба запитав її, чи пише щось, і попросив почитати. Не одразу й наважилась: мовляв, як це така поважана і зайнята людина гаятиме час на її писання (і в цьому – вся вона!)? Проте згодом таки „довірила" Дзюбі свій рукопис. Він детально проаналізував і вірші, й оповідання, заохочував до читання цікавих книжок. Тоді ж Галя прочитала й „Інтернаціоналізм чи русифікація...". Звісно, ті, що тотально пильнували за людськими душами, допитувались у Галі, про що ж це вони із Дзюбою так часто говорять. „Як же? Він відомий критик...", – вдавала вона із себе наївне дівчисько.

Якогось дня Іван Дзюба не вийшов на роботу, а потім усі почули про арешти. Після ув'язнення він уже в „Дніпро" не повернувся. Вона тоді теж у видавництві не затрималась, хоч перспективи для професійного зростання намічалися добрі, – атмосфера в ньому круто змінилась, почалась нестерпна задуха. Власне, як і всюди...

Перша поетична книжка Галини Кирпи „День народження грому", дуже ніжна й трепетна, побачила світ аж 1984-го – через 12 років по тому: безперечно, авторку „карали" за спілкування з „крамольними особами" і за незговірливість. Сама ж Галина про ці перипетії розповіла мені чи не вперше, хоч хтось би інший на її місці

рекламував би такі свої знайомства зі знаменитостями на кожному кроці. Перший розділ довгоочікуваної збірки називався „Любити все – щоб не забуть нічого" – так означувалась життєва стратегія-програма авторки.

Потім було ще одне видавництво – „Мистецтво", далі – газета „Молода гвардія", проте Галина мала заповітну мрію – працювати в дитячому журналі, бо давно вже писала для дітей. Тож, як тільки в журналі „Барвінок" звільнилося місце, влаштувалась на пів-платні туди. Уже була одружена з Дмитром Чередниченком, письменником, уже подружжя мало щебетливу доньку Олянку й невеличку квартиру на Оболоні, приятелювали з багатьма цікавими, знаковими не лише для того часу людьми. Вони й порадили: поки тебе не друкують, – не думай, що це кінець світу, – перекладай. Тож Галина поринула в нову стихію. Підтримати і повчити її було кому – перекладацька школа в Україні потужна. І Галя рук не покладала. В тому самому році, що й поетична збірка, вийшла перша книжка її перекладів. А потім друга, третя... Перекладала з білоруської, німецької, шведської та данської мов, опановуючи їх на ходу, самостійно, за допомогою словників та різних посібників, які вдавалося роздобути, бо в ті роки з цим було геть сутужно, не так, як сьогодні. Окремими виданнями вийшли переклади творів Д. Крюса, В. Лукши, Я. Екгольма тощо. Оця потужна праця в трьох жанрах невдовзі стане її головною дорогою. В кінці 80-х Галину Кирпу прийняли до Спілки письменників України.

Друга книжка поезій особлива тим, що в ній поміщено великий розділ творів для дітей. Рецензент Дмитро Павличко підтримав такий незвичний для тих часів спосіб компонування збірки – адже, стверджував, твори для дітей – теж повноцінна література. „Цвіт королевий" побачив світ у 1988-му.

У ній оприявнено світ 38-річної авторки, що рвався з-під пресу системи. У тому світі, закоріненому у фолкльор і загалом у народну культуру, багато краси, багато імен людей, яких вона любила, на яких рівнялась, які цінували й цінують буття нашого народу, вписуючи його в Книгу буття інших народів. Це письменники Василь Стефаник (саме за його творчістю, яку надзвичайно любить, Галина блискуче захистила диплом в університеті), Леся Українка, Григір Тютюнник, це народні художниці Катерина Білокур, Марія Буряк...

Тоталітарна система невблаганно розвалювалась і летіла в безвість. Метиковані хлопці з комсомолу підшукували собі тепленькі місця-аеродроми, щоб приземлитись. Несподівано трагічно загинув головний редактор „Барвінка", обірвалося все, що він задумував здійснити. Колектив розпався. Тоді ж Галина й наважилась піти на творчу роботу – хоч не мала „тилу", не мала жодних заощаджень та надій на заробітки. Про родинну скруту тих років знає лиш вона та її чоловік, бо ж починалися непрості часи: за роботу не платили, ціни стрибали, гарантій жодних: зміна політичних систем – річ надзвичайно химерна... Проте письменниця все глибше поринала в тонкощі перекладу, дістаючи з Норвегії, Данії, Швеції потрібну літературу, касети, підручники, а також усе жадливіше вбирала в себе скарби рідної мови. Тепер могла читати те, що хотілось, що подобалося, а його було – океан.

Розуміючи, що в жодній іншій сфері – чи то в громадській роботі, чи то в політиці – не приживеться, бо то не для її душі, прикувала себе до галери письменницького столу і забула про все інше. Тоді, в ті перші роки незалежности України, вона напрацювала на кілька своїх майбутніх книжок – поетичних, перекладних, дитячих, вони згодом виходили у світ одна за одною. Скажімо, ось лише за 2006 рік вийшли "Казки" Г.К. Андерсена (з данської), „Цепелін" Турмуда Гаугена, „Маркус і дівчата" й „Маркус і Діана" Клауса Гаґерупа (з норвезької), „Діти склодува" та „Ельвіс Карлсон" Марії Ґріпе (зі шведської)...

Подиву гідна (хоч і, наскільки знаю, дуже невдячна) праця Галини для нової української школи, зокрема, початкової. Новим словом у навчальній літературі стали перші читанки незалежної України – „Ластівка", „Біла хата", „Писанка" (1992), „Зелена неділя" (1993) (спільно з Дмитром Чередниченком). Чи не першою вкинула Галина Кирпа своє зерно на ниву етики для молодших школярів („Андрійкова книжка" для 1, 2, 3, 4 класів, у співавторстві). Було ще й тритомне видання „Український садочок", підготовлене спільно з Д. Чередниченком, хрестоматія художніх творів для дошкільнят та збірка цінних методичних досліджень. Взагалі, цей сімейний і творчий дует Кирпа-Чередниченко та

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

його доробок – одне з дивовижних, пречудових явищ нашого непростого культурного життя, гідне щонайвищого пошанування. Саме Галина з Дмитром уклали антологію української діаспорної поезії „Листок з вирію" – вже побачили світ два томи. Задумали її для того, щоб показати розмаїття поетичних імен українського зарубіжжя. Підготовлено й третій том і, можливо, набереться імен ще й на четвертий. Окрім того, завершили упорядкування тому діяспорної поезії для дітей „Журавлики". Загалом вималювалась певна картина того, що маємо. Підготували до видання збірки вибраних творів для дітей Катерини Перелісної, Леоніда Полтави...

2003 року вийшла й одразу набула великого розголосу дуже незвична за вирішенням Галинина поетична книжка для дітей „Ну й гарно все придумав Бог". Прекрасно оформлена, вона на Форумі видавців у Львові 2004 року дістала відзнаку Президента форуму „За плекання духовності української малечі".

Про Галину Кирпу можна писати багато: і про неї саму як дуже затишну жінку – дружину, матір, господиню (Галин дім – весь у вишитих нею ж самою рушниках, вишивала б їх ще й до сьогодні, та підводять очі; а скільки вона вимережила й роздарувала – і рушників, і сорочок! – годі перелічити), а також про її творчість. Негаласлива, талановита, надзвичайно скромна, вона любить помагати іншим, ігнорує всілякі галасливі зібрання (я навіть, було, дорікала їй, що втікає від доби, від її битв, – аж поки зрозуміла, що в кожного – своя зброя), у поезії не раз підкреслює свою відстороненість і байдужість до дріб'язкових буденних благ, не приймає світу „догори дном" із його відверто цинічною орієнтацією на матеріяльні вигоди, а твердо тримається критеріїв вічности. А це так випадає із загального тла епохи. Маска? Поза? Ні, принципи, суть.

Галю не можна сприймати байдуже, – нею або захоплюються, або ігнорують. Проте хіба можна зігнорувати те, що вона вже зробила: цілу полицю добротних книжок, якими зачитуються старші й молодші українські читачі? Якось я не без нотки ревнощів спитала її, як це вона так багато встигає. „Мабуть, коли щось "робиться", то не думаєш, багато це чи ні. Просто робиш, та й усе. І страшенно не встигаєш. І не думаєш, що багато. Лишається стільки початого й недовершеного лише через це прикре непорозуміння з часом. Виходить, що мить – то така штука, якої не можна зупинити ні задля того, що вона прекрасна, ні задля того, що вона навіщось потрібна. Тож насправді я нічого не встигаю. Аж ніяк не вженуся за тим, що собі задумую. Час плине так швидко й не дає більше шансів. А галасливості я завжди уникала...– відповіла мені Галина. – Публічність – не для мене. Я від цього дуже далека, й мене воно ніколи не вабило. Так воно вже є, інакшою бути просто не можу. Якби моя воля, то я жила б на хуторі, в тій батьківській хаті, де такий розкішний сад. Моє вікно виходить на північ – на лапатий кущ шипшини, і нема на світі кращого, ніж дивитися на її цвіт. Коли дме північний вітер (із Любарець), то здається, в нього з'являється голос, і він промовляє строфами Петра Засенка" (Петро – їхній кум і великий друг, а в Любарцях – його батьківська хата. – Н.П.).

Галина по вуха закохана в скандинавську літературу (нордична суголосність душ?), де теж – правда життя і людські пристрасті, але не розбещеність. Ми так мало знаємо цей світ, а перекладачів зі скандинавських мов маємо не надто багато. „Планів вистачить на сто життів, і не знаю, що з тим удіяти", – зізналась мені.

Їй щастило на добрих людей – і це, напевно, й зветься долею. Одні допомагали добрим словом, інші – рецензією на підтримку, порадою. Та найкращими вчителями для неї були книги, і це зовсім не перебільшення. Книги для неї – все. Цілий світ. Любить говорити з ними, звірятися їм, любить їх творити-народжувати. Попри всі наші негаразди, не впадає, на противагу багатьом, у лінивий і безплідний розпач чи байдужість (я несподівано відкрила, що ніхто з перекладачів – принаймні за останні роки – не покинув своєї творчої праці, не пішов у політику!), а невтомно, затято, закохано трудиться, ставши посередником-тлумачем-інтерпретатором поміж українською та іншими культурами, єднаючи їх в одне Боже ціле задля збережння людського в людині, задля тривання й квітування нашої такої крихкої планети Земля.

ЗБЕРЕЖЕМО "НАШЕ ЖИТТЯ"

Журнал "Наше Життя" цікавий, добірним змістом окремих статтей.
Включення вишуканих віршів є літературною прикрасою журналу.
Тарас Шевченко віршами збудив мільйони малоросів.
Хвальній редакції журналу "Наше Життя" бажаю дальших успіхів!
Для збереження журналу складаю ***200 дол.*** *на Пресовий Фонд.* ***Д-р Мирослав Зєлик***

Управа і членки 83-го Відділу СУА у Нью-Йорку *у пам'ять* ***бл. п. Ірени Мокрівської, Юрія Пастернака, Романа Глуха і Яреми Шугана*** *склали* ***1,050 дол.*** *на Пресовий Фонд журналу (списки жертводавців на 30 стор.).*

Щоб ще на довгі роки зберегти журнал "Наше Життя" складаю ***100 дол.*** *на Пресовий Фонд.*
Ірина Руснак.

З нагоди першої річниці смерті мого незабутнього чоловіка ***св. п. Романа Форостини****, колишнього секретаря 293-го Відділу Українського Народного Союзу, складаю* ***100 дол.*** *на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", щоб продовжити його успішне існування.*
Богданна Форостина, *членка 127-го Відділу СУА.*

У світлу пам'ять батьків ***бл. п. Івана і Тетяни Дяченків*** *складаю* ***100 дол****. (через 29-й Відділ СУА) на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя" для забезпечення його дальшого видання.*
Олександра Дяченко-Кочман.

Для збереження журналу "Наше Життя складаю ***50 дол.*** *на Пресовий Фонд.* ***Анізія Гіль.***

Замість квітів на могилу ***бл. п. Юрія Пастернака*** *складаємо* ***25 дол.*** *для збереження журналу "Наше Життя". Дружині Олі з родиною висловлюємо сердечні співчуття.*
Я. і Я. Букачевські

ЩИРО ДЯКУЄМО!
Екзекутива Союзу Українок Америки

Лист з України...

Пані Ірено, доброго Вам здоров'я!

Якось так мені на душі, що рука знов потягнулась до Олеся, якого страшенно люблю з молодості. Вже тоді знала ті вірші, що заборонялися, але фальшиво тлумачилися.
Переписала оце два з них (якщо призабулися) для Вас – якщо не маєте під руками його творів, то або просто прочитаєте, або навіть надрукуєте.
Вони болючі й ТЕПЕРІШНІ!

(Лист від Галини Кирпи, відомої в Україні письменниці, перекладача, літературознавця, члена Редакційної колегії „Нашого Життя". *Ред.*)

Олександр ОЛЕСЬ

* * *

І де ми сили беремо
Тягти віки своє ярмо,
Ворожі сльози утирати
І посміхатися крізь ґрати?

Свистять над нами батоги,
Списи залізні навкруги,
А ми в думках вітаєм волю
І тільки кривимось від болю.

Літа пливуть, а ми йдемо
І ярем дерево тремо,
Хоч до кісток ми шиї стерли
І кращі спільники умерли.

Свистить батіг. Рипить ярмо,
А ми убогу оремо...
Ні сліз, ні стогону, ні слова, –
В кривавих ранах вся розмова.

А очі наші, як огні,
А зорі тонуть вдалині
І ждуть з-за обрію ясного
Якогось дива неземного.

* * *

Ми останні вже весла ламали,
І далекі були береги...
А над нами мушкети блищали,
І сміялися з нас вороги.

І між ними усе свої люди,
Все сусіди, свати, земляки...
Все Степани, Івани, Іуди,
Єнки, Овські, Уки... Павуки.

Нашу чайку розбили бескети,
Переможно плили вороги,
А над нами блищали мушкети
І зникали навік береги.

1909

Ось так... *Галина*

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

Галя МАКОГОН

МАЛЬВИ

Таня Д'Авіньйон, Чернігів 1986 р.,
Фотоальбом "Просто Україна", 1998.

Падають на землю важкі роси, у вікно стукає новий ранок...

Я лопочу босими ногами по нагрітому сонцем поросі. Спершись на браму, бабуся наказує мені уважно переходити дорогу, слухати тата і маму. Тепло блимають до мене вікна бабусиної хати, а густі мальви з городу родинно дивляться услід.

Я любила ночувати у бабусі. Ми довго не могли заснути, тепла поморщена рука гладила мене по голові, бо я була чемна і добре вчилася. Руки бабусині пахли печеним хлібом і яблуками. Вона розказувала мені різне, співала – а у вікна заглядали цікаві мальви.

На бабусиному городі – квітів! Але чомусь найбільше вона любила мальви. Одноколірні й різнобарвні, прості й кучеряві вони росли повсюду. Я допомагала старенькій збирати насіння, складати його у зроблені із газети пакетики і бабуся великими незграбними літерами підписувала: білі, червоні, рожеві...

Найбільше бабуся любила мальви з темно вишневими аж чорними квітками.

– То „мальва-вдова" – казала вона мені. А сама в 33 роки овдовіла, як у пісні:

„Заснули мальви коло хати,
Їх вітер вийшов колихати..."

Заквітчана барвінком я бігла до бабусі за благословенням, зупинилася біля бабусиних мальв:

– Просили тато і мама...

Осиротіло дивилися вслід похоронній процесії мальви, коли бабусю, зі складеними на грудях руками, несли на сільський цвинтар. Я кожного року садила на її могилі мальви.

Приїхавши в Америку, я не побачила бабусиних квітів. Поміж різного, що везла з собою з України, мала я різнокольорові пакетики з насінням мальв. Старанно обробляла землю, сіяла густо – вже уявляла, як позацвітають вони всім на подив.

Чекала їхнього росту, як свого повернення у дитинство.

Зійшли мої мальви густо-густо. Старанно підливала їх, але вони більше не росли, в'яли одна за одною.

Які дивовижні квіти ростуть в нашій Америці! Але не хочуть рости тут невибагливі українські мальви. Я витягнула з землі прив'ялу рослинку, дивно – вона не мала кореня...

– *Без коріння сохне все живе...*

І більшість нас в'яне і сохне тут, як ті, українські мальви. Маємо хліб і до хліба, заробляємо, купуємо хати і авта – але в наших зів'ялих душах затихла радість...

Марія ЛИТВИН

ВПАСТИ ЗЕРНОМ

На жаль, в Україні письменниця Ольга Мак менш відома, ніж у діяспорі. Для мене справжнім відкриттям було те, що її повість „Чудасій" у 1958 році було подано до списку кандидатів на Нобелівську премію в галузі літератури (тоді нагороду отримав Борис Пастернак). „Чудасієві", – розповідає письменниця Галина Кирпа, – закидали недопустимий для такої нагороди гріх – наявність критики нації (тут, звісно, російської). Мовляв, критикуйте собі режим і владу, але, боронь Боже, не націю. Ольга Мак блискуче знала літературу – і свою, і світову, відстоюючи своє право критикувати в кожній нації (у своїй також!) гнилу, руйнівну сторону. Її вабив ідеал людини, що досягала „височин завдяки міцності двох своїх крил – совісти та гідності".

Це – з передмови до четвертого видання повісті Ольги Мак „Каміння під косою". Вперше книжка вийшла друком 1973 року в Канаді, потім – 1994-го („Глобус") та 2004-го („Лелека") в Києві. А торік її знову перевидали у видавництві „Лелека" – коштом Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобод України.

Письменниця поставила перед собою доволі сміливе завдання: розповісти дітям про трагедію голодомору 1932-33 років.

Твір починається сюрреалістичною картиною Харкова, тодішньої столиці України: „Голодаючі були смирні, боязкі й упокорені. Тинялися по вулицях або сиділи попід мурами і парканами, тихенько, несміливо простягали руки по милостиню і мовчки вимирали тисячами. Зникали з цього світу так, як зникають тіні в темноті, як сліди на піску під подувами буревію, як луна розпачливого смертельного зойку в скелястих горах. Вимирали..."

То уламки розбитого українського світу. В кам'яний мішок міста прибилось вимираюче село. Воно вже ніколи не стане таким, як було... Пам'ятний образ: у харківських трущобах сидить бабуся і латає вишиванку.

Авторка обрала особливий ракурс бачення трагедії: через свідомість п'ятнадцятирічного хлопчика. Андрій – теж уламок того світу. Він син „розкуркулених" селян, тепер сирота, утік із дитбудинку і в пошуках роботи добрався до Харкова.

Але на роботу брали тільки з пропискою і паспортом, – а таких, як він, у місті тисячі... Хлопець блукає по великому місту, стукає в зачинені двері, ночує на вокзалі, переплітаючись із іншими, такими схожими, долями... І врешті розуміє: це кінець. Виходу нема.

Отут, власне, і настає кульмінація твору. Дивовижно тонкий психологічний момент. Душа шукає опертя й інстинктивно знаходить у глибинах пам'яті... Шевченкове слово. Хлопець знав „Кобзаря" змалку, і слова ніби самі проявились у його свідомості:

.....Минає
Неясний день мій; вже смеркає.
Над головою вже несе
Свою неклепаную косу
Косар непевний... Мовчки скосить,
А там – і слід мій занесе
Холодний вітер.

Отже, таке вже було. І той, що „також терпів, страждав, передбачав Андрієву долю", „тепер звідкись із засвіту простягнув йому руку". Андрій став посеред вулиці, розкинув руки й закричав уже своїми словами:

Доле, де ти! Доле, де ти?
Нема ніякої!
Коли доброї жаль, Боже,
То дай злої! злої!
Не дай спати ходячому,
Серцем замирати
І гнилою колодою
По світу валятись.
А дай жити, серцем жити
І людей любити,
А коли ні... то проклинать
І світ запалити!

Люди оминали хлопця, як божевільного, – того страшного року мало що могло здивувати, – а якась жінка взяла його за руку й повела додому. Шевченко все розповів їй про нього.

Добродійкою виявилась вдова відомого в місті лікаря, Лідія Сергіївна Чернявська. Вона теж належала тому світові, проти якого був спрямований удар більшовицького чобота, тільки іншому його прошарку – національно свідомій інтелігенції. Жінка прописала хлопця як онука й виклопотала для нього паспорт. Андрій пішов учитись і працювати на завод.

Закінчення на стор. 27.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LXIV | JUNE 2007 | Editor: TAMARA STADNYCHENKO

Happy Fathers' Day

to all of our fathers
and to all the men that support us in our endeavors.

From the Desk of the President

This month I have a most urgent plea for all of our subscribers, Presidents of Regional Councils, Branch Presidents, and all UNWLA members. **Funds for our magazine are down to zero**. While the price of *Our Life* magazine has remained the same for many years, publication and mailing costs have increased three times. This year, in an effort to keep up with inflation, we raised the price of *Our Life* by $10 for non-member subscribers, and I thank all of those who accepted the price increase without question or criticism, recognizing it as a necessity. At this time, the cost for UNWLA members remains constant; no price change can be implemented unless delegates vote on this matter at the UNWLA Convention, which will take place in Detroit in May 2008.

If *Our Life* magazine ceases to exist, our organization will be the best kept secret in the world. No one will know who we are, what programs we organize and implement, what projects and activities we sponsor, how many people we help in Ukraine and in the Ukrainian diaspora, or what our branches and members have accomplished as individuals and as Soyuzanky. *Our Life* is our history. It is an ongoing chronicle of our work, our leadership, our concern for issues that are important to us, our families, and our community.

Our Life is also our most important fundraising tool. In the pages of the magazine, we publish appeals for support for our numerous worthy causes. We also publish lists of individuals whose donations enable us to continue our work and to help those who rely on our assistance: orphans, students, the elderly, the indigent, and victims of catastrophic events. In these pages, we also list those who support our cultural heritage with generous contributions to the Ukrainian Museum in New York, which our predecessors founded many decades ago and which has become a world-class institution that attracts visitors from all parts of the United States and all parts of the world.

Our Life is a calling card that we proudly share with other organizations, government representatives, people interested in the work of ethnic communities within the United States, historians, people who have an interest in learning more about Ukraine and Ukrainians, and many others. The magazine serves our organization while it also serves as a vehicle for educating others about Ukraine, its history, its cultural legacy, and its people. If the magazine folds, we will lose a treasure that has endured war, political instability, poverty, prejudice, and numerous other hardships for 63 years. We will lose our voice to the world. We may, indeed, be silenced forever.

Our predecessors lived in difficult circumstance yet they were generous to their own causes and worked hard to make a go of them. We admire them for this. It was their conviction, persistence, and courage

that created this magazine and ensured that it survived to this day. Today we ask that all of you emulate this conviction, persistence, and courage and support the tradition that these strong women passed on to us. Please be generous and help our organization keep *Our Life* alive.

In June, we celebrate Zeleni Sviata (Green Festival). During this holiday we visit the graves of the deceased, and pay homage to the heroes who gave their lives fighting for freedom for Ukraine. Please take a moment to honor their memory.

In the remaining section of my monthly message, I would like to share information about recent important events of interest to our organization and our community. To begin with, there is glorious news from Kyiv about the Church of St. Cyril. As a result of the letter writing campaign cosponsored by the UNWLA, the Preservation Ministry of International Affairs and the local UNESCO Commission, proposed to nominate the Church of St. Cyril for inclusion in UNESCO's World Monuments Fund list. We hope that the Church of St. Cyril will be placed on this list and designated by UNESCO as a historic site that must be preserved.

On April 17, 2007, I had the honor and pleasure to be invited by New York University students to speak at the educational symposium of Global Health Alliance on the topic of "Chornobyl Yesterday and Today" to commemorate the 21st anniversary of the nuclear disaster. Below I share the text of the letter I received after this event:

Dear Mrs. Iryna Kurowyckyj,

The Global Health Alliance at New York University wanted to thank you for participating in our Chornobyl event this past Tuesday. Your time was very much appreciated by all members in attendance and your stories offered us all a very important insight into the disaster. It was wonderful to hear about how the Ukrainian National Women's League of America has helped that region and it is incredible that your organization is taking such an active humanitarian role. With that in mind, I wanted to reassure you that I, Dmitry Beyder, would happily participate in any activities of the UNWLA, so please do not hesitate to contact me if you require any assistance whatsoever. Again, thank you very much for joining us and best of luck in the future.

Sincerely,

Dmitry Beyder, Global Health Alliance of NYU

Finally, I would like to inform our readers that members of the UNWLA Executive Committee were recently invited by the Ukrainian Mission to the UN and World Information Transfer president Dr. Christina Durbak to attend the Fifth International Conference on Health and Environment and a luncheon commemorating the Chornobyl disaster.

Left to right: Maria Tomorug, Iryna Kurowyckyj, Marta Kokolskyj, Nadia Sawczuk, Maria Shtohryn, Jaroslawa Luchechko, Natalia Duma and (foreground) Marianna Zajac.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів США - Нью Йорк, Н.Й. США.

UNWLA Branch 54 Hosts *"Homage to Ivan Franko"*

by Sophia Sluzar

Conducted by Olga Wiradelaga, community choir performing Ivan Franko's "Ne Pora"

Traditionally, UNWLA Branch 54 in Wilmington, Delaware (Philadelphia Regional Council), has organized March events in honor of Taras Shevchenko. For this year's event (planned and organized during 2006), Branch members decided to commemorate the 150th anniversary of Franko's birth and the 90th anniversary of his death. Like Shevchenko, Franko had a major influence on Ukrainian national identity, yet his contribution is less well known. As is no doubt true in other small Ukrainian-American communities, in Delaware it is the Ukrainian churches that are the focal points of the community. The parish members include recent arrivals from Ukraine, those who came in the mid-20th century, those born in the United States, and those who married into the Ukrainian-American community.

Events planned for a community of people coming from such diverse backgrounds have to meet different levels of interest. They also have to be bilingual. Thus, while planning functions for the local community, Branch 54 tries to make them both entertaining. It is this approach that keeps Ukrainian culture appealing and vital within our Ukrainian-American community in Delaware.

It was with all of these factors in mind that members of Branch 54 organized a concert and presentation in honor of poet Ivan Franko. Hosted on March 25, 2007, the program was introduced by Branch 54 President Daria Lissy and conducted in Ukrainian by Olga Wiradelaga. To allow non-Ukrainian speakers in the audience to follow the program, an English-language literary biography of Ivan Franko that meshed with the Ukrainian presentation was prepared by Sophia Sluzar and distributed.

The story of Franko's life and writings, narrated by Ms. Wiradelaga, was interwoven with recitations of his poetry by adults and by children from the community. The local church choir, which includes many Branch 54 members, sang several songs based on Franko's words. Especially well received was the light-hearted skit *Pan Kotskiy.* Roza Duffy, coordinator of the program, had prepared masks for the children and adults who played the roles of the animals in the skit. One indication of the appeal of the skit was that children in the audience asked that similar plays be staged so that they too could take part.

The program concluded with the singing of Franko's *Ne Pora.* Those attending then had the opportunity to socialize while enjoying hors d'oeuvres and beverages prepared by Branch 54 members.

Performers stage scene from Franko's "Pan Kotskiy"

Author Sophia Sluzar is Press and Public Relations Chair of Branch 54. A condensed version of the English-language biography, ***IVAN FRANKO (1856-1916): A Biography of a Writer and Civic Activist,*** *prepared for the event by Ms. Sluzar is presented below. Photographs courtesy of Monty Wiradelaga.*

Early Life

Ivan Franko was born on August 27, 1856, into the family of a relatively well-to-do village blacksmith in Nahuevychi, Galicia, then a province in the Habsburg Empire. His education began at a village school and continued at a school run by the Basilian monks in Drohobych. Franko subsequently attended the Drohobych gymnasium (secondary academic school) from which he graduated in 1875. In his semi-biographical stories and memoirs, Franko painted a rather grim picture of his early school days describing how as a shy and awkward village boy he was harassed by his classmates and some of his teachers. Nevertheless, he mastered several languages, including Latin, German, and Polish, and, somewhat to his own surprise, was consistently the top student in his class. In 1875, Franko enrolled in Lviv University where he studied classical philology and Ukrainian language and literature. Franko also joined the editorial board of the student magazine *Druh* (Companion), where some of his early literary works were published, and embarked on his life-long literary career.

Politics

Except for brief periods, Franko lived his entire life in Galicia. He saw his environment as a microcosm that illuminated developments in the world at large; as conditions changed for Ukrainians in Galicia, Franko's political and social views also evolved. Two events in particular shaped political conditions for Ukrainians in the Habsburg Empire in Franko's time: 1) the revolutions of 1848, which ended peasant unpaid labor on landowner estates but left the peasantry land poor and overtaxed; and 2) the reorganization of the Empire in 1867, which conceded de facto administrative control of Galicia to the Polish nobility, an event that led to curtailing Ukrainian political representation in the provincial parliament and limiting the use of the Ukrainian language in transactions with the state, in schools, publications, etc.

While at Lviv University, Franko met Mykhailo Drahomanov (1841-1895), a historian and civic activist from Kyiv who challenged Franko and his fellow students to concern themselves with the socio-economic problems in Galicia and to shed the clerical influence that prevailed at that time in Galician Ukrainian society. Franko's publishing and political activities, as well as his association with Drahomanov, attracted the attention of the police; he was accused of belonging to a nonexistent socialist organization and of spreading socialist propaganda and sentenced to eight months in prison.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

His prison term did not discourage Franko from continuing his writing and political activities. He helped to organize a workers' group in Lviv, contributed articles to the Polish-language paper *Praca* (Labor), and studied the writings of Marx and Engels. In 1880, Franko was again sentenced to a three-month prison term on the charge that he was fomenting agrarian unrest. Released from prison, Franko was placed under police surveillance and forced to leave Lviv University, which today is named after him.

His contacts with Ukrainians in the Russian Empire led to his third arrest in 1889. After his release, Franko and Mykhailo Pavlyk, who shared his political views, cofounded the Radical Party in 1890 and began publishing the party journal *Narod* (The People). Three times during the 1890s, Franko ran as the Radical Party's candidate for seats in the Vienna and Galician parliaments; manipulations by local authorities and opposition from more conservative Ukrainian circles thwarted his intentions. In 1899, a crisis occurred in the Radical Party and Franko left to join a populist faction in forming the National Democratic Party. He remained active in the NDP until 1904, when he withdrew from political life.

Franko eventually parted company with Drahomanov's views on socialism and the idea that Ukrainian national rights could be assured in the framework of a federated Russia. In the introduction to his poetry collection *Miy Izmarahd* (My Emerald, 1898), Franko also rejected Marxism, describing it as a "dogma based on hatred and class struggle."

The Writer

As a writer, Franko was one of the first representatives of Realism in Ukrainian literature. The poetry in "My Emerald" is concerned primarily with philosophical themes—reflections on good and evil, beauty, duty, and the meaning of life—although included are also poems reflecting on the hard lot of the Ukrainian people. In the first period of his creative writing, Franko wrote political poems such as "Kameniari" (Stonemasons, 1878), "Vichnyi Revolutsioner" (Eternal Revolutionary, 1880), and "Ne Pora" (It's Not Time, 1880) that became patriotic rallying cries for Ukrainian youth and influenced the outlook of generations of Ukrainians.

In 1881, Franko became a prolific contributor to the journal *Svit*; in 1882, he served on the editorial board of the journal *Zoria* (Star) and the newspaper *Dilo* (Action). In 1885, when his populist colleagues became apprehensive about his radical ideas, Franko tried to set up his own journal, but was unable to secure financial backing for the enterprise. From 1887 to 1897, Franko augmented his always meager income by working for various Polish newspapers in Lviv and contributing articles on the situation in Galicia to the Viennese newspaper *Die Zeit (*The Times).

Franko also showed great skill in the composition of epic poems among which *Moisei* (Moses, 1905) is preeminent. Written after his visit to Rome in the previous year, Franko's poem deals with the conflict between a biblical leader and his followers and lauds the ideal of service to one's people. The poem also draws an analogy between the Israelites' search for a homeland and the Ukrainians' desire for independence.

Franko's prose works include over 100 short stories. His earliest prose works are set in the area of the town Boryslav and give a realistic and vivid portrayal of the social evils plaguing the Ukrainian peasantry at the time. The impoverishment of the Galician peasantry is the main theme of the collections "Galician Pictures" and "In the Sweat of One's Brow." Two novels *Boa Constrictor* (1878) and *Boryslav Smietsia* (Boryslav Laughs, 1881), generally considered to be his best, deal with the awakening working-class consciousness and incipient forms of resistance to oppression. The historical novel *Zakhar Berkut* (1883) deals with the resistance of highlanders to the Mongols in 1241.

Franko also authored a number of psychological dramas, the most successful of which was a play entitled "Stolen Happiness." He also wrote a umber of one-act plays and comedies and, perhaps surprisingly, stories and short skits for children. Best known in this genre is *Lys Mykyta* (Fox Mykyta, 1896), which was recently translated into English. The story-line and structure is a variation on the "fox" picaresque stories popular in German, French and other languages in the medieval period. The tale, however, can also be read as a satirical commentary on human behavior as shown in the animal characters.

The Scholar

Although expelled from Lviv University, Franko continued to pursue his academic studies. At Cher-

nivtsi University (1891) he prepared a dissertation on the writings of Ivan Vyshensky, an Orthodox monk of the late 16th century who wrote polemics against the Union with Rome. Franko received his doctorate in 1893 from Vienna University. In 1894, Franko became a lecturer on Ukrainian literature at Lviv University; however, he was denied a permanent appointment (university professorship was a state appointment) due to opposition from local Polish authorities and resistance from some conservative Ukrainian circles.

Not long after, Franko became closely associated with the Shevchenko Scientific Society, established in 1873 and regenerated by Kyiv-trained historian Mykhailo Hrushevsky who was appointed to a chair in history at Lviv University. In 1894. Hrushevsky became president of the Society in 1897; Franko became a full member in 1899. Most of Franko's scholarly studies, historical and literary notes, and reviews appeared in the *Zapysky Naukoho Tovarystva im. Shevchenka.* Franko worked in the Society's Ethnographic Commission and headed the Philological Section from 1898 to 1908. More impressed with his writing than with his politics, the Ukrainian community in Lviv marked the 25th anniversary of Franko's literary work in 1898.

Franko's works of literary history and criticism represent an important contribution to literary studies. He wrote on old Ukrainian drama, particularly the "vertep" and individual 19th century Ukrainian writers including Ivan Kotlarevskiy, Lesia Ukrainka and Taras Shevchenko. Franko also translated into Ukrainian classics from world literature including Shakespeare, Lord Byron, Goethe, Schiller, Heine, Russian and Polish writers, as well as works from classical antiquity. He was often called a "golden bridge" between world literature and the Ukrainian world.

Franko wrote several studies on linguistics and the Ukrainian literary language, defending the view (later generally accepted), that there was one Ukrainian literary language based on the vernacular from the Poltava region in Russian Ukraine and enriched by vocabulary and usage from Galicia. He was awarded an honorary doctorate in 1906 by Kharkhiv University for his work in philology.

Franko collected much source material on the folklore and ethnography of Galician Ukrainians, writing a series of studies on folk beliefs, clothing, crafts, and food. His *Studies of Ukrainian Folk Songs*, first published in three volumes of the *Zapysky* of the Shevchenko Scientific Society and then separately in 1913, represents a seminal contribution to the field of folklore studies.

The Legacy

Even this cursory look at Franko's life and writings shows a person of outstanding talent, prodigious capacity for work, wide-ranging knowledge and interests. He was a poet, prose writer, dramatist, literary historian, translator, journalist and publisher, social critic, and civic activist. Franko's talent, like Shevchenko's, was recognized in his life-time not only by his compatriots but also by the intelligentsia of other nationalities in Europe.

Ukrainians, however, have additional reasons to honor Franko: Like Shevchenko, Franko had a major impact on the formation of Ukrainian national identity. In the Habsburg Empire of the second half of the 19th century, many questions of national identity had not been yet definitively answered. Did the people of Bukovina, Carpatho-Ruthenia, and Galicia share the same nationality? Should their written language be based on Church Slavonic or on the language spoken by the people? Were these people in the Habsburg Empire the same nationality as the people who called themselves Ukrainians in the Russian Empire? This is not the place to discuss at length how the Ruthenians in the Habsburg Empire became a fully conscious Ukrainian nation with a fully developed literary language based on the vernacular and a network of cultural and economic institutions. Suffice it to say that Ivan Franko had a major influence on this development.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

From Chicago

UNWLA Branch 36 of Chicago recently sponsored a month long exhibit showcasing the beautiful traditions and cultures of Ukraine at the Archer Heights Branch of the Chicago Library. The exhibit included Ukrainian pysanky, carved and encrusted wooden plates, embroidery, and other artifacts.

Standing near the exhibit case are Branch 36 President Luba Nowak and Vice President Olga Pitula.

CFC CAMPAIGN CONTRIBUTIONS

As of March 2007, the UNWLA has received approximately $4,376 (less 8% CFC administrative expenses) through the 2006 Combined Federal Campaign (CFC).

CFC CAMPAIGN	$ PLEDGED	DATE OF NOTIFICATION
Texarkana	260	1/14/07
Middle Georgia	600	1/10/07
Heartland	550	2/13/07
Ventura County	339	2/26/07
Chicago	255	3/2/07
Greater Rochester	554	3/7/07
Long Island	364	3/8/07
King County	130	3/8/07
South Puget Sound	22	3/12/07
SE New Mexico	42	3/12/07
Coastal Georgia	1	3/12/07
Midland Area	30	3/13/07
Larimer County	20	3/13/07
Central & Northern	156	3/13/07
Gateway	50	3/14/07
San Diego	25	3/14/07
Southern Alaska	84	3/15/07
Ohio	26	3/15/07
Pennsylvania	155	3/15/07
Central Oklahoma	480	3/15/07
Greater Indiana	233	3/15/07
TOTAL	**4376**	

Recognizing and Dealing with GERD

by Ihor Magun, M.D., F.A.C.P.

Heartburn is an extremely prevalent condition in the United States. In fact, recent studies show that 25% of the population report monthly heartburn, 12% report weekly heartburn, and 5% report daily heartburn. While occasional symptoms of heartburn do not necessarily mean someone has GERD, chronic discomfort associated with heartburn (or assumed to be heartburn) can be warning signs.

So what is GERD? The acronym stands for Gastroesophageal Reflux Disease, which occurs when the lower esophageal sphincter (a type of valve present between the stomach and esophagus) does not close properly. This can cause stomach contents (acid included) to reflux (or back up) into the esophagus. The resulting acid contact produces a burning sensation that localizes in the chest and at times may be felt in the throat. GERD can affect any socioeconomic class, ethnic group, or age group (even children, especially those suffering from asthma). While it occurs mostly in people with heartburn, it also affects people who do not experience classic heartburn symptoms. For these individuals, GERD manifests itself as chronic dry cough, asthma-like symptoms, morning hoarseness, or a feeling that food is stuck in the throat. (This contrasts from ulcer pain, which is generally localized in the abdominal area.) One unfortunate aspect of GERD is that it can be relapsing. Another is its economic impact—the annual direct cost for managing this disease is estimated to be more than 9 billion dollars.

One major factor that contributes to GERD is a hiatal hernia, which is present when the upper part of the stomach is above the diaphragm, the muscle separating the stomach from the chest. Acid can come up easily and produce heartburn symptoms. Hiatal hernias, like GERD, can affect any age group.

Other factors that contribute to GERD include obesity, pregnancy, alcohol use, and smoking. Foods that produce symptoms include caffeinated or carbonated beverages, spices, tomato products, mints, fat, citrus fruit juices, and chocolate.

The diagnosis of GERD by a physician is confirmed by response to acid suppression therapy. Management is focused on symptom relief; further testing and endoscopy (use of a flexible tube to visualize the esophagus and stomach) are indicated if there is pain or difficulty swallowing, weight loss, bleeding, or if the condition is accompanied by anemia. Evaluation for H. Pylori (bacteria which plays a role in ulcer disease and possibly in patients with dyspepsia) is not necessary.

The goal of treatment is to decrease gastroesophageal reflux. This can be achieved by lifestyle changes and medications. Lifestyle changes include weight loss, cessation of alcohol use and tobacco, avoiding or limiting the foods listed above from your diet, eating smaller meals, avoiding lying down for three hours after a meal, and raising the head of the bed six to eight inches by placing blocks under the headposts. Medications such as antacids are usually the first-line treatment choice. This is followed by a class of medications called H2 blockers, such as Tagament, Pepcid, or Zantac (available in prescription and nonprescription forms).

The current most potent treatment regimen is the proton pump inhibitor (PPI). One PPI, Prilosec OTC, is available without a prescription; all others must be prescribed by a physician. Though healing and symptom control with PPIs are excellent, these medications need to be taken for long periods of time. Fortunately, long-term use of PPIs is safe, and they are now a standard of care for certain cases of GERD.

Note that the information in this article is the most current information available. Also be aware that all treatments, including combination treatment with two types of medication classes or even surgical intervention, must be individualized. Consult with a physician to ascertain a proper diagnosis and follow up periodically, especially if problems occur.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

НОВИНИ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Голова СУА **Ірина КУРОВИЦЬКА**

ВИСЛОВЛЮЄМО НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ НАШИМ БАТЬКАМ
У ЇХНІЙ ВЕЛИКИЙ ДЕНЬ!

Дякуємо за Вашу підтримку всіх наших задумів!

Молитвою згадаймо тих Батьків, які відійшли від нас у кращий світ!

Шановні союзянки та читачі журналу "Наше Життя"!

Звертаюся до Вас у дуже важливій справі – **офіціоз СУА дуже потребує Вашої негайної фінансової помочі. У нас закінчилися фонди фінансування видання журналу.**

Кошт оплати пошти подорожчав уже тричі, але ми довгі роки не піднімали ціни на передплату журналу. З початком 2007 р. ми підняли передплату не членам організації на 10 дол.

Про передплату членства вирішуватимемо на Конвенції, яка відбудеться в травні 2008 р. в Детройті.

Якщо Ви не допоможете нам у цій великій фінансовій кризі, будемо змушені затримати видання нашого цінного журналу.

Ми живемо в найбагатшій країні світу, де направду немає аж настільки бідних, які не мають можливости допомогти у такому благородному ділі.

Журнал, який випускає СУА, у порівнанні з іншими виданнями дуже скромний.

Округи і відділи небідні і вміло влаштовують різні заходи для придбання фондів на різні потреби. Настав час, що члени організації мусять звернути увагу на свою власну потребу – потребу організації.

Упродовж багатьох років ми були небайдужі до різних справ, дарували щедро на кожне прохання про допомогу чи заклик на підтримку корисних заходів у цілому світі.

Сьогодні Союз Українок Америки перебуває у найбільшій кризі, яка торкається однієї з найважливіших наших справ.

„Наше Життя" – це свідок нашої праці! Вістки про проведення імпрез та важливі події в нашій організації заповнюють сторінки журналу, які всі радо читають. З дописів і репортажів про Вашу діяльність інші організації вчаться проводити свої програми в культурній, виховній чи інших ділянках праці.

Без журналу ніхто не знав би, хто ми є, які жертводавці так щедро складають і підтримують наші заходи і програми.

Одержавши журнал, ви часто одразу ж шукаєте, чи подана вістка про відбуті збори, ювілеї, інші події у відділі, чи правильно подано складену Вами пожертву, чи участь у святі – і це дає усім задоволення.

"Наше Життя" – це скарб нашої організації, історія творення нашої праці, це візитівка в світ. Ми радо роздаємо його при кожній зустрічі, під час конференцій, проводам уряду та особам, які хочуть

запізнатися з нашою працею.

Це наша гордість!

63 роки безперервно виходить цей посланець Союзу Українок Америки – не завжди були сприятливі обставини, проте жінки працювали тяжко, щоб пишатися ним.

Вірю, що ніхто з Вас не дозволить допустити до такого стану, щоб журнал перестав існувати!

Ми всі маємо відповідальність за нього перед наступними поколіннями союзянок, тому не сміємо допустити до того.

У річниці нуклеарного вибуху в Чорнобилі щорічно відбуваються різні заходи та семінари. 20 квітня 2007 р. голова СУА виступила в Нью-Йоркському Університеті на запрошення клюбу "Global Health Alliance" з рефератом "Чорнобиль вчора і сьогодні" та поділилася з присутніми спогадами про те, як СУА сприйняло вістку про вибух та допомагає жертвам катастрофи до сьогоднішнього дня. Також оповіла про заходи делеґації СУА на Генеральній Асамблеї МРЖ в Лондоні, де прийнято першу в світі резолюцію про нуклеарні вибухи. Під час програми була виставка фотографій Мирона Стахова на тему Чорнобиля. Членки СУА взяли участь у Конференції в ООН, яку проводить д-р Христина Дурбак із рамени організації, яку створила після Чорнобильської катастрофи і її очолює "Світовий Інформаційний Переказ". Конференція була два дні. У п'ятницю ми отримали запрошення від Постійного Представництва України і д-ра Христини Дурбак взяти участь у полуденку, де виступила колишня ґубернаторка штату Нью-Джерзі Крістін Д. Вітман. Дякую від імени членок, які прибули на цю імпрезу, Постійному Представництву і д-рові Дурбак. У річницю Чорнобильської катастрофи Постійне Представництво України до ООН проводить добродійний базар, в якому допомагають членки СУА.

Професор Оленка Певна переслала вістки з Києва, що робляться заходи в ЮНЕСКО відносно Кирилівської церкви, щоб затримати її, як пам'ятник архітектури.

У цьому місяці припадають Зелені свята, пов'язані з різними звичаями: декорування домів зеленню. Цікаво, чи багато хто з нас та наших дітей дотримується цієї традиції?

Надзвичайно приємно вітати серед нашого вільного членства
дружину колишнього Постійного Представника України до ООН Валерія Кучинського
Аллу Кучинську.

З великою радістю вітаю нових вільних членок СУА
Ірену Бігун, Лесю Лебедь та Ізю Куровицьку.

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК РІДНИМ І ДРУЗЯМ
– передплата "НАШОГО ЖИТТЯ"!

Замовлення, враз із передплатою, просимо присилати до адміністрації "Нашого Життя", подаючи докладну адресу українською та англійською мовами і місяць, від якого почати висилання журналу.

Адреса адміністрації: **203 Second Avenue, New York, NY 10003**
Tel.: (212) 533-4646 • Fax: (212) 533-5237

Адміністратор "Нашого Життя" – Наталія Дума / "Our Life" Business Administrator – Natalia Duma

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ СУА

ОКРУЖНИЙ З'ЇЗД СУА ОКРУГИ НЬЮ-ДЖЕРЗІ

Загальні збори Округи Нью-Джерзі. Перший ряд: Ярослава Мулик, Олена Мельничук, Ольга Луків, Ірина Куровицька, Катруся Воловодюк, Ольга Тритяк.

Окружні з'їзди мають подвійну функцію – вибір нової управи, підсумки праці округи та поодиноких відділів, а також це є нагода членкам зійтися, обмінятися думками, закріпити дружні відносини і набрати наснаги до дальшої праці.

Цьогорічний з'їзд відбувся 24 березня в Українському Домі в Ньюарку. Головою нарад була Ярослава Мулик, писар Світляна Андрушків, а дві Почесні членки при президіяльному столі були Олена Мельничук (голова 24-го Відділу) та Ольга Тритяк (кореспонденційна секретарка Округи). Приємно було, що голова СУА Ірина Куровицька також прибула на з'їзд і виступаюча голова Катруся Воловодюк привітала її китицею червоних гвоздиків.

Поодинокі діловоди звітували зі своєї діяльности, а скарбник Ліда Крамарчук прочитала докладний фінансовий звіт – сальдо у касі Округи на день з'їзду було 1,425 дол. Округа є членом Українсько-Американського Культурного Центру у Випані і з цієї нагоди вплатила членську вкладку у сумі 1,000 дол. на Центр.

У жовтні 2006 р. Округа влаштувала в церковній залі св. Івана Хрестителя в Ньюарку День Союзянки, на якому висвітлено фільм про Центр Дослідження Історії Іміґрації при Університеті Міннесоти в Міннеаполісі. У цьому центрі зберігаються архіви СУА та інших українських організацій США. Також Округа зорганізувала для своїх членок дуже успішну поїздку автобусом до Українського Музею в Нью-Йорку. У цьому допомогла Українська Кредитівка в Ньюарку, яка оплатила кошти автобуса. Членки мали нагоду оглянути виставку українських модерністів 1920-30 рр.

Після звітів поодиноких діловодів звітували відділи.

24 Відділ, голова Олена Мельничук, найстаріший Відділ, заснований 1932 р., має 15 членок, які тепер уже похилого віку і не можуть віддаватися роботі так, як давніше, коли Відділ влаштовував багато заходів для громади. Тепер час від часу він організовує продаж печива для заробітку на свої зобов'язання до Головної Управи та на добродійні цілі.

28-й Відділ, голова Таїсса Богданська, колись був один із найбільших Відділів Округи, часто влаштовує заходи для громади – якраз 25 березня в Українському Народному Домі в Ньюарку відбувся вечір у пам'ять Надії Світличної, який зорганізував 28-й Відділ СУА.

65-й Відділ, голова Наталія Головінська, має 20 членок і виявляє живу активність. Влаштували вечір із нагоди роковин Тараса Шевченка, щедрували на добродійні цілі. Відділ є меценатом Українського Музею в Нью-Йорку тощо. Щорічно бере участь у виставці ялинок у Мадярському Музеї в Нью-Брансвік, де українська виставка завжди привертає увагу чужинців.

70-й Відділ, голова Олена Бобиляк, часто висилає пакунки в Україну, у цьому році Відділові помагає Кредитівка в Пассейку. Будуть святкувати своє 50-ліття, а у пам'ять **бл. п. Василя Мочули** Відділ зібрав понад 2,000 дол. на Український Музей в Нью-Йорку.

75-й Відділ, голова Божена Полянська, має 23 членки, свою діяльність скерував у інші напрямки. Щорічно приготовляє великодні кошики для старших і немічних осіб, висилає пакунки стипендіятам, зорганізував висвітлення фільму "Вогнем і мечем" для громади, також дитячі фільми, які будуть висвітлені в Культурному Центрі у Випані, а 29 квітня влаштував там мистецьку виставку.

86-й Відділ, голова Наталія Змий, найбільший в Окрузі – 44 членки. Відділ влаштував різдвяний базар, величавий концерт у честь Івана Франка, є спонсором Українського Музею в Нью-Йорку. 2005 р. членки жертвували 28,602 дол. на У.М., Відділ також передав 500 дол. на потреби Музею. На Стипендійну акцію СУА у 2006 р. членки і приятелі зібрали 15,827 дол.

92-й Відділ, голова Іванна Мриглоцька, має 13 членок. Влаштували свято з нагоди роковин Тараса Шевченка, День матері, День батька, продажі печива, також колядували на добродійні цілі Відділу. 29 квітня святкували своє 40-ліття.

100-й Відділ, голова Галя Каськів, має 16 членок. Допомагає трьом стипендистам в Україні, влаштували відзначення 20-ї річниці Чорнобиля в місцевій громаді, під час різдвяних свят членки колядували, 18 березня Відділ улаштував чайний вечір для громади, щоб зібрати фонди для допомогових акцій. 29 квітня Відділ святкував своє 40-ліття.

Після звітів слово виголосила голова СУА Ірина Куровицька. Вона висловила велику вдячність Окрузі й відділам за їхню велику працю і подякувала за пожертви на відновлення домівки Головної Управи. Вона повідомила, що наступна конвенція відбудеться в Детройті 2008 р. і заохочувала, щоб якнайбільше членок брали участь у цій конвенції. Голова висловила задоволення, що в Нью-Йорку є багато нових членок із "четвертої хвилі" і заохочувала всіх присутніх старатися зацікавити новоприбулих жінок нашою організацією і приєднувати їх до своїх відділів.

Вона також заторкнула тему виготовлення резолюцій на Конвенцію СУА і просила, щоб Відділи передискутували це на своїх сходинах. Також згадала про сумну річницю "Акції Вісла", яку треба належно відзначити, та про збірку на пам'ятник Голодомору у Вашінґтоні, який повинен бути готовий у листопаді 2008 р. З нагоди 40-ліття Стипендійної акції СУА одне число "Нашого Життя" буде присвячене цій дуже важливій ділянці праці СУА.

Також поінформувала присутніх про суспільну акцію СУА в співпраці з українськими урядовими представництвами тут, в Америці, для поборення торгівлі жінками. Багато українських жінок потрапляє в неволю і потребує допомоги, щоб вирватися з цієї складної і небезпечної ситуації. Наприкінці І. Куровицька висловилася, що для неї є великою честю бути головою СУА і побажала всім дальших успіхів у праці.

Після виступу голови СУА попередня голова Округи Катруся Воловодюк вручила грамоти вдячности деяким заслуженим членкам Округи – Олені Мельничук, Анні Іванців, Олександрі Патковській, Марії Семанишин, Емілії Онишкевич, Розі Кратко, Наталії Головінській, Олені Бобиляк та Іванні Мжиглодській. Таїссі Богданській вручила квіти за довголітню працю, в основному за допомогу влаштування різних заходів, а присутні заспівали їй "многая літа".

Далі відбувся вибір нової **Управи.**

Головою Окружної Управи вибрано Ольгу Луків (колишню мистецько-музейну референтку Округи). Вона у своєму слові висловила радість з приводу її вибору і згадала, що вже 26 років працює в СУА і буде пробувати якнайкраще виконувати свої обов'язки. Заступниця голови – Слава Мулик, протоколярна секретарка – Катруся Воловодюк, кореспонденційна секретарка – Ольга Тритяк, скарбник – Ліда Крамарчук.

Референтки: організаційна – Таня Рішко, культурно-освітня і імпрезова – Ксеня Раковська, зв'язків – Божена Ольшанівська, пресова – Оксана Кузишин, суспільної опіки – Люба Гура-

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

лечко, мистецько-музейна – Божена Полянська, стипендійна – Люба Більовщук, господарська – Слава Гординська.

Контрольна комісія: Люба Бойко, Наталка Змий, Марія Бакалець.

Присутні зробили спільну фотографію, обмінювалися думками і дружніми розмовами. Всі були задоволені з успішних і корисних нарад, які заохотили дальше продовжувати працю для добра своєї організації.

Оксана Кузишин.

55-ліття 17-го ВІДДІЛУ СУА ім. Олени ТЕЛІГИ у МАЯМІ

Членки і гості ювілею.

У яскравий соняшний день у Фльоріді 11 лютого ц. р. святкували 55-літній ювілей 17-го Відділу Союзу Українок Америки ім. Олени Теліги в Маямі. У залі Української Католицької Церкви після Богослужіння зібралися представники української громади, щоб разом з союзянками розділити радість відзначення багатолітньої праці Відділу. Можна з приємністю відзначити, що до участі в святковій програмі було залучено молодих представників „четвертої хвилі" еміґрації, яких постійно заохочує до праці наша довголітня голова Ірина Дзюбинська. Багато змістовних заходів заплановано та проведено за час її головування, за що ми союзянки щиро дякуємо їй.

Згадаймо хоча б чудовий вечір до 150-ти ліття з дня народження Франка, що відбувся 12 листопада 2006 р. у залі Українського культурного центру в Голівуді, програму якого приготувала також Ірина Дзюбинська. Учасниками концерту були численні представники нашої громади. Сцену прикрасили портретом Івана Франка роботи Олександра Вештебея.

Вступне слово виголосила голова Відділу, о. Мартин Конован прочитав молитву та поблагословив наш Відділ. Молитву СУА прочитала Наталія Гаврилів. Союзянки дружньо заспівали славень СУА, після чого Почесна голова Ірена Ракуш запалила свічки у пам'ять членок, які відійшли у вічність. Далі прозвучали поетичні рядки у виконанні Юлії Яремкевич „Коли ти любиш рідний край" (слова М. Вороного), Наталії Гаврилів „Усе – лише не це" (слова Олени Теліги). До 100-ліття від дня народження нашої патронки Олени Теліги Уляна Данилів прочитала її біографію. Продовжили вечір Ірина Джуряк віршем „Жінкам" (слова З. Когут), Вікторія Клейзор „Мадонні новочасної пори" (слова Г. Коваленко) та Уляна Данилів „Сіячу доброго" (слова С. Черкасенка).

Музичний супровід є важливою складовою частиною багатьох наших заходів. І у цей день тріо Максимовичів – талановиті сестри Ганна, Дана і Карина та наша союзянка Оксана П'ясецька заполонили залю мельодійними українськими піснями.

Ми також мали нагоду повернутися в минуле. Про історію та різнобарвну працю Відділу за весь час його існування розказала Ірена Ракуш. Ірина Дзюбинська привітала нових членок, які в різний час за останній рік вступили до Відділу. Їм було вручено значки СУА та квіти. Серед них Софія Вольбин, Уляна Романів, Лідія Гаврилів, Софія Говірко, Орися Гром'як, Лідія Остап'юк.

Надзвичайно приємною частиною свята була присутність наших гостей. До нас завітали гості з Норт-Порту: голова 56-го Відділу СУА Іванна Головата, голова Товариства „Просвіта" Віра Боднарук, організаційний референт Товариства української мови Богдан Боднарук, мисткиня з української вишивки Іванна Мартинець. Почесна голова СУ Івано-Франківська Марія Турчин та Почесна голова Товариства „Просвіта" ім. Тараса Шевченка з міста Феодосії (Україна, Крим) Олена Рузайкіна.

Минуло 55 років, але надалі головним завданням 17-го Відділу залишається залучення нових членок, збереження українських традицій та затримання ідентичности на американській землі.

Ми горді з того, що на вечорі до Відділу приєдналися три нові членки Галина Процик, Марія Завійська та наша мисткиня Тамара Гурин, мистецькі праці якої були представлені того вечора.

Присутні мали можливість переглянути архівні документи Відділу, приготовлені архівною референткою Іреною Ракуш, а також дошку з фотографіями різноманітних заходів за останні 5 років, які гарно оформила Ірина Дзюбинська.

Свято завершилося, але залишило у наших серцях приємні спогади, і ми з надхненням готуємося до майбутніх успішних заходів.

Наталя Гаврилів.

29-й ВІДДІЛ ім. 500 ГЕРОЇНЬ КІНҐІРУ

Управа 29-го Відділу СУА. Перший ряд: Ліна Костик, Оля Дяченко, Дарія Ярошевич, Єва Зеленко, Рута Галібей. Другий ряд: Люся Кокорудз, Таня Винниченко, Катерина Івасишин, Емілія Вишницька, Олександра Савин, Олександра Дяченко-Кочман, Гертруда Ванджура.

Особливістю цього Відділу в Чікаґо, Ілл. є співвідношення членок, бо ж майже усі сорок шість (було більше, але відійшли через хворобу або виїхали з Чікаґо) працюють разом дружньо і з довір'ям упродовж сорока семи років. Це ті самі мами, тепер більшість з них "молоді бабусі", які заснували першу в Чікаґо "Світличку казок" для українських малят, щоб виховувати їх в українському оточенні, українською мовою і в українському дусі.

Від самого початку Відділ займається гуманітарною, виховною і культурно-освітньою

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

працею. Перші тридцять років Відділ допомагав фінансово і матеріяльно українцям у Південній Америці, Польщі та інших країнах. Від 1990-х років спрямовуємо свою допомогу сиротам і сиротинцям в Україні.

Ширші засідання Відділу відбуваються щомісячно за винятком липня і серпня. Управа Відділу збирається декілька разів у рік, а також під час року, де обговорюються питання подальшої праці та як найефективніше таку працю виконати. На місячних ширших сходинах, крім біжучих справ Відділу, присутні беруть участь у гутірках приготовлених запрошеними гостями, які своїми доповідями доповнюють широкі зацікавлення членок. Часом культурно-освітня референтка звертається до членок із проханням приготувати реферат, бо ж у Відділі є чимало фахівців. Минулого року Марія Чижик представила ряд правничих порад про фінансове забезпечення; культурно-освітня референтка Галина Грушецька підготовила старанно досліджені реферати: "Іван Франко – профіль доби, життя і суспільства", "Дві жіночі постаті – Єлисавета Милорадович-Скоропадська і Катерина Грушевська" та "Вплив матері на світогляд наших дітей". Свято Різдва Христового Відділ відсвяткував у новій домівці СУА Округи Чікаґо. Нашою Почесною гостею була дружина Генерального консула України в Чікаґо Ольга Корзаченко. Свято відзначалося тим, що членки готували різдвяні страви з місцевости свого походження. Гості мали можливість познайомитися зі стравами різних частин України. На закінчення Олександра Дяченко-Кочман розказала про різдвяні традиції міста Полтави.

Відділ продовжує допомогу сиротам у школі-інтернаті ім. Н. Крупської у Полтаві. Цього року членка 29-го Відділу Емілія Вишницька призначила 1,600 дол. з пожертв у пам'ять її чоловіка бл. п. Павла Вишницького на допомогу полтавським сиротам.

У квітні 2006 р. Відділ гостив в Українському селі групу американців зі Шампейн-Урбани, які адоптували дітей з України. Приїхало понад 80 осіб разом із дітьми. Була зорганізована прогулянка по місті, церквах, музеях і т.д., а опісля перекуска в Культурному Осередку при парафії св.Володимира і Ольги. Від Відділу гостями займалися Емілія Вишницька, Рута Галібей, Оля Дяченко й Олександра Дяченко-Кочман.

У червні 2006 р. членки Відділу взяли участь у традиційному пікніку Округи в Культурному Осередку. Для придбання додаткових фондів для Відділу членки печуть понад 100 фунтів тістечок на замовлення з Кеноші, Віскансен. Це дає змогу оплачувати наші зобов'язання до Округи і Головної Управи СУА.

Галина Грушецька налагодила зв'язок з Полтавською обласною бібліотекою для дітей ім. Панаса Мирного. Відділ вирішив вислати англомовні дитячі книжки, щоб таким способом зменшити вплив російськомовних, яких під цю пору більше, як українських.

На загальних зборах 17 березня 2007 р. вибрали нову **Управу Відділу.**

Дарія Ярошевич – голова Відділу, Ева Зеленко – заступниця голови, Оля Дяченко – друга заступниця голови, Таня Винниченко – кореспонденційна секретарка, Віра Маркевич – протоколярна секретарка, Ґертруда Ванджура – скарбник.

Референтки: Оля Дяченко – організаційна, Катя Івасишин – культурно-освітня, Ліна Костик – фінансова, Олександра Дяченко-Кочман – пресова, Люся Кокорудз – стипендійна, Емілія Вишницька і Марія Чижик – суспільної опіки, Олександра Савин – господарська.

Контрольна комісія: Рута Галібей – голова, Емілія Вишницька і Леся Татарко – членки.

Шість членок Відділу входить до Управи Округи, а саме: Люба Калін – голова Окружної Управи, Марія Боднарук – перша заступниця голови, Віра Трощук – імпрезова референтка, Ева Зеленко – стипендійна, Олександра Савин – вільна членка, Ґертруда Ванджура членка Контрольної комісії.

***Олександра Дяченко-Кочман**, пресова референтка 29-го Відділу СУА.*

УВАГА ДОПИСУВАЧІ

Дописи з громадського життя повинні бути не довші трьох сторінок машинопису, писані через два інтервали. Рукописи повинні бути писані чітко. Імена, прізвища й адреси ПРОСИМО ПИСАТИ ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ. Виготовлення фотографій до друку коштує 10.00 дол., за що платить той, хто її присилає.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

17-й ВІДДІЛ СУА ім. Олени ТЕЛІГИ

Загальні збори відбулися 12 листопада 2006 р.

У складі Контрольної комісії – Мирослава Тершаковець, Люся Венгльовська, Лідія Остап'юк. За рішенням зборів було вибрано таку **Управу:**

Голова Відділу – Ірина Дзюбинська, заступниця голови – Люба Мартинюк, секретарка – Софія Вольбин, фінансова секретарка – Мирослава Ганкевич, скарбник – Марія Ковалевич.

Референтки: організаційна – Оксана Кос, зв'язків – Оксана П'ясецька, архівна – Ірена Ракуш, господарська – Броніслава Ковалевич, суспільної опіки – Галина Карачун.

Наталія Гаврилів, *пресова референтка 17-го Відділу.*

* * *

47-й ВІДДІЛ СУА ім. Лесі УКРАЇНКИ, Рочестер, Н.-Й.

Загальні збори Відділу відбулися 13 березня ц. р. Головою президії була Дора Сторожинська, писарем – Тетяна Шутер. Окружну Управу репрезентувала Стефанія Вовкович.

Управу Відділу вибрали у такому складі: голова Відділу – Ірина Руснак, заступниця – Наталія Баб'юк, фінансова референтка – Марія Костів, скарбник і пресова референтка – Аріядна Бах. Відділ має 41 членку.

Референтки: культ-освітня – Лідія Захарків, музейно-мистецька – Тетяна Шутер, господарські – Катерина Лялюк і Анастазія Лучанко, зв'язків – Марія Лещишин, суспільної опіки – Катерина Лялька і Ірена Михайлюк, Анна Сохоцька (відвідини хворих). Вільні члени: Ема Адамчук і Люба Білозір.

Контрольна комісія: Марія Лилак (голова), Дарія Лесів і Олена Тицька (члени), Тамара Гривнак і Марія Лозинська (заступниці).

Аріядна Бах, *пресолва референтка і скарбник Відділу.*

* * *

54-й ВІДДІЛ СУА ім. 500 Героїнь, Вільмінґтон, Де.

Загальні збори 54-го Відділу ім. 500 Героїнь відбулися 4 лютого ц. р. Присутніх було 15 членок. З Окружної Управи Філядельфії на збори прибули голова Христина Хомин-Іжак, імпрезова референтка Роксоляна Ґіліцінська та виховна референтка Христина Швед.

Управу Відділу вибрали: д-р Дарія Новаківська-Лиса – голова Відділу, Роза Даффі – заступниця, Марія Гаврищук – скарбник, д-р Орися Трешньовська – секретарка.

Референтки: Юлія Трешньовська – організаційна, Арета Скамай, Ольга Віраділага – культурно-освітні, Софія Слюзар – пресова, Катерина Гусак і Марія Корженівська – суспільної опіки, Анна Зарицька і Віра Григорович – господарські.

Контрольна комісія: Донна Дицьо-Сенінґен, Уляна Рондяк, Євгенія Новаківська.

Софія Слюзар, *пресова референтка.*

* * *

64-й ВІДДІЛ СУА, Нью-Йорк

25 лютого відбулися загальні збори 64-го Відділу СУА. Відкрила збори спільною молитвою Дарія Костів, заступниця голови Відділу. Присутні однохвилинною мовчанкою вшанували пам'ять голови Відділу Ніни Самокіш і довголітньої секретарки Люби Прокоп. Окружну Управу репрезентувала її голова Надія Савчук. Головою зборів була Ярослава Рубель, секретаркою Лідія Баб'юк.

Незважаючи на тривалу хворобу голови Відділу, проводились сходини та засідання Управи Відділу. Праця референток відтворена у змістовних звітах, про що відзначила у своєму слові голова Окружної Управи Нью-Йорку Надія Савчук і додала, що відчула на зборах здорове явище і той потенціял, який завжди був притаманний 64-у Відділу СУА.

Голова Номінаційної комісії прочитала прізвища кандидаток до нової Управи Відділу.

Управу Відділу вибрали у такому складі: Ярослава Ґеруляк – голова Відділу, Дарія Костів – заступниця голови, Лідія Баб'юк – секретарка, Оленка Лозова – скарбник.

Референтки: Наталія Соневицька – культурно-освітня, Лаврентія Туркевич – мистецько-музейна, Марійка Стефак – суспільної опіфки, Валентина Войцехівська – організаційна, Галина Цігаш – стипендійна, Лариса Зєлик – архівар, Василина Дмитрик – господарська.

Контрольна комісія: Ярослава Рубель (голова), Оксана Луцька і Лідія Баранська (члени).

Нововибрана голова Відділу Ярослава Ґеруляк подякувала союзянкам за довір'я і висловила впевненість, що спільними зусиллями ми відновимо активність 64-го Відділу СУА.

Лідія Баб'юк, *пресова референтка.*

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

ПЕРЕСТУПИЛИ МЕЖУ ВІЧНОСТИ

ІРЕНА МОКРІВСЬКА

Ірена Мокрівська народилася 8 січня 1932 року у Підволочиськах на Поділлі в родині інженера економіста Василя Перигівського і Дарії з Навроцьких. В родині була ще одна дочка Надія по чоловікові Троян. Під час війни родина замешкала у Львові, а весною 1944 р. виїхала на еміграцію. Переживши скитання воєнними дорогами, родина опинилася у таборі біженців Ляндеку в Австрії.

У таборі Ірена вчилася, належала до Пласту, здала іспит зрілості. 1949 р. родина переїхала до Америки і замешкала у Нью-Йорку, Брукліні. Щоб допомогти родині, Ірена почала працювати, згодом вийшла заміж за інженера Івана Мокрівського. Подружжя виховало дві дочки Рому і Ксеню.

Ірена записалася до 83-го Відділу Союзу Українок Америки, працювала у різних референтурах, тричі вибиралася головою Відділу. Започаткувала у Відділі спільну "коляду" на допомогу сиротам і особам старшого віку. Особисто також допомагала колишнім політв'язням. Довідавшись адресу довголітнього в'язня Віктора Рафальського, посилала йому і його дружині Емі пакунки з теплою одежею.

Була глибоко релігійною активною парафіянкою, допомагала в організації щорічних фестивалів при церкві св. Юра. Була в Римі на похоронах Кардинала Йосифа Сліпого, фотографії з похорону гарно оправила і влаштувала виставку, яку пізніше вислала до консисторії у Львові.

Ірина любила мистецтво, придбала гарну колекцію творів українських мистців, зібрала багату бібліотеку, була членкою Українського Музею в Нью-Йорку і часто безкорисливо допомагала їм. Любила подорожувати але до Батьківщини їздила багато разів і до кінця життя цікавилася новинами з України.

Ірена створила затишний родинний дім: була доброю і лагідною дружиною, люблячою матір'ю, ніжною бабусею. В останній, сумний період життя мала щиру увагу і опіку чоловіка, дочок, кузинки Ліди Длябоги.

Відвідували і підтримували свою колишню голову і членки 83-го Відділу СУА. В імені вдячних посестер на похоронних відправах голова Відділу сказала останнє "прощай".

Померла Ірена Мокрівська 2 квітня 2007 р., похована 10-го у Великодній вівторок на цвинтарі у Бавнд-Бруку.

Світла пам'ять про неї залишиться у наших серцях. У пам'ять бл. п. Ірени Мокрівської родина, приятелі і членки СУА склали численні пожертви на Пресовий Фонд нашого журналу.

Управа і членки 83-го Відділу СУА.

Закінчення зі стор. 10.

Завдяки своїй вчительці хлопець починає розуміти справжній смисл того, що відбувається в країні. Один за одним постають страшні відкриття: „Голод – не самоціль, а засіб, яким людину змушувалося забувати про речі вищого порядку, а думати лишень про шматок хліба. Справді, додуматися до такого міг лишень сатана!"... „Задля хліба люди хитрували, обдурювали, упідлювалися і кривдили один одного без жалю й милосердя"...

Літня жінка і хлопчик протистоять смерті силою духу, вірою в те, що „всіх не виморять". „Каміння під косою" – так їх назвала авторка, обігравши відому приказку. Цей дует ніби уособлює зв'язок поколінь: старої української інтелігенції й молодого бунтівливого духу. І коли Лідію Сергіївну забирає „воронок", вона залишається в Андрієві.

Власне, на цій ноті й уривається розповідь. Що чекає Андрія далі? Озирнувшись, можемо домислити: хлопець приречений. Для таких, як він, у тій системі місця не було. Але вже сама тональність характеру Андрія дає зрозуміти: нічого в сатани не вийде. Це – перемога.

Бо головне – що? Стати зерном у тій притчі, яку називаємо життям.

м. Київ

Український Культурний Центр "Батьківщина". Покладення квітів до пам'ятника Т. Г. Шевченко у Ташкенті, Узбекістан.

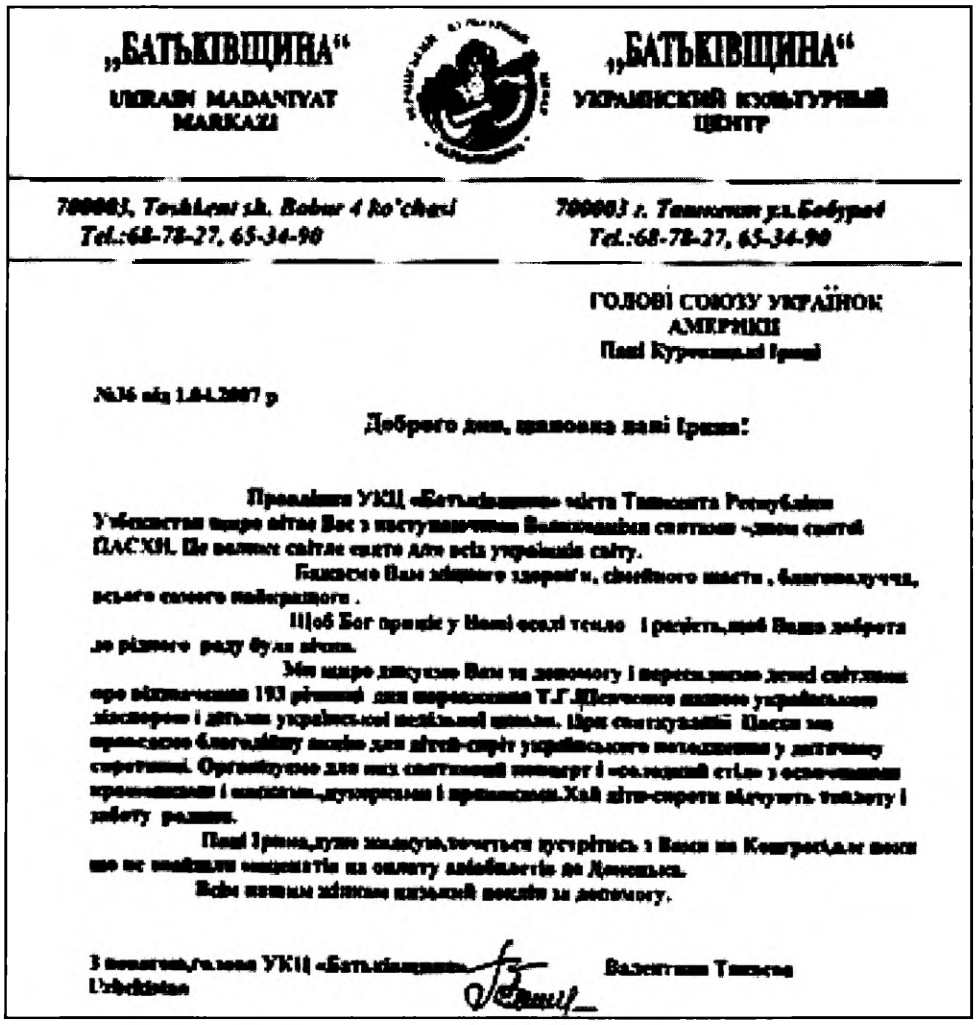

„БАТЬКІВЩИНА"
UKRAIN MADANIYAT MARKAZI

„БАТЬКІВЩИНА"
УКРАИНСКИЙ КУЛЬТУРНЫЙ ЦЕНТР

700003, Toshkent sh. Bobur 4 ko'chasi
Tel.:68-78-27, 65-34-90

700003 г. Ташкент ул.Бобура4
Tel.:68-78-27, 65-34-90

ГОЛОВІ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
Пані Куровицькі Ірині

№36 від 1.04.2007 р

Доброго дня, шановна пані Ірина!

Правління УКЦ «Батьківщина» міста Ташкента Республіки Узбекистан щиро вітає Вас з наступаючими Великодніми святами - днем святої ПАСХИ. Це велике світле свято для всіх українців світу.

Бажаємо Вам міцного здоров'я, сімейного щастя, благополуччя, всього самого найкращого.

Щоб Бог приніс у Вашій оселі тепло і радість, щоб Ваша доброта до рідного роду була вічна.

Ми щиро дякуємо Вам за допомогу і пересилаємо деякі світлини про відзначення 193 річниці дня народження Т.Г.Шевченка нашою українською діаспорою і дітьми української недільної школи. При святкуванні Пасхи ми проводимо благодійну акцію для дітей-сиріт українського походження у дитячому сиротинці. Організуємо для них святковий концерт і «солодкий стіл» з освяченими крашанками і масками, дукерками і прянками. Хай діти-сироти відчують теплоту і заботу родини.

Пані Ірина, дуже жалкую, хочеться зустрітись з Вами на Конгресі, але поки що не знайшли меценатів на оплату авіабілетів до Донецька.

Всім нашим жінкам низький поклін за допомогу.

З повагою, голова УКЦ «Батьківщина» Валентина Танаєва
Uzbekistan

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

На святі "Навруз", Узбекістан, травень 2007 р.
Колектив ансамбль "Черемшина" при УКЦ "Батьківщина".

СОЮЗ УКРАЇНОК УКРАЇНИ

СОЮЗ УКРАЇНОК ЯЛТИ

Високоповажана пані Голово!
Шановна пані Даріє!

Від імені Ялтинської міської громадської організації Союз Українок, адміністрації, батьківського комітету та учнів української школи сердечно дякуємо Вам за кошти для реалізації акції «Молоко і булочка» в сумі 1,000 дол., а також за матеріальну допомогу бабусям та сиротам у сумі 500 дол.

Життя в Україні різко подорожчало, а значить, у нас з'явилися певні невтішні зміни в годуванні дітей. Якщо раніше ми обслуговували 220 дітей і витрачали приблизно 40 дол. в день, то цього року будемо годувати 187 дітей, але платити біля 60 дол. за день, бо піднялися ціни на продукти. До того ж упав курс долара. Тому надісланих Вами коштів вистачить на неповний місяць. Отже Ви мусите нас попередити, на яку суму в місяць ми можемо розраховувати. Може нам доведеться скоротити кількість діткй, які вживають ці обіди. Наприклад, взяти наймолодших за віком, або найбідніших.

Діти, безумовно, дуже тішаться смачною булочкою і молоком. Ялта – найдорожче місто в Україні. Це курорт, в якому немає ніякого виробництва. Всі продукти привізні, а тому дорогі.

Зараз ми переживаємо тяжкі часи і розчарування політикою в державі. Наші надії на краще життя не справдилися. Україна знов у небезпеці. Тяжко на душі і дискомфортно. Робимо все, що в наших силах, аби виправити ситуацію в державі. Дуже тяжко добитися підтримки влади, бо вона є антинародною. Власні бізнесові інтереси наші правителі ставлять понад усе. Духовність у них на останньому місці. Тому нам дуже тяжко впливати на хід подій в Україні.

Дорогі посестри! З Вами ми відчуваємо себе сильнішими. Хоч і далеко Ви від нас, але Ваші серця б'ються в унісон з нашими серцями. Ви подаєте нам руку через океан і розвіюєте гнітючу атмосферу довкола нас. У нас із Вами одна мета – бачити Україну вільною і щасливою.

Дай, Боже, щоб це сталося.

Богдана Шевчук, голова ЯМГО Союз України.

ДОБРОДІЙСТВО

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ „НАШЕ ЖИТТЯ”

ПОЖЕРТВИ ЗА КВІТЕНЬ 2007 р.

З нагоди 40-літнього ювілею існування 92-го і 100-го Відділів СУА д-р Іванна Ратич склала 50 дол. на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”.

З нагоди 40-літнього ювілею існування 92-го і 100-го Відділів СУА членки 65-го Відділу СУА склали **50 дол.** на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”. **Тетяна Рішко,** скарбник 92-го Відділу СУА.

З нагоди 40-літнього ювілею існування 92-го Відділу СУА в Манвіл, Нью-Джерзі, членки склали **100 дол.** на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”.
Тетяна Рішко, скарбник 62-го Відділу СУА.

З вдячности моїй родині та приятелям з нагоди моїх 80-их уродин складаю **100 дол.** (через 47-й Відділ СУА) на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”.
Марія Лилак.
За Управу 47-го Відділу СУА Ірина Руснак, голова,
Марія Костів, секретар.

У пам’ять **Яреми Шугана**, брата Роми Шуган, двоюрідного брата Марії Томоруґ, нашого друга з молодих літ, складаємо **50 дол.** на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя” (через 83-й Відділ СУА).
Ірина і Ярослав Куровицькі.

У пам’ять **Яреми Шугана**, брата Роми Шуган, двоюрідного брата Марії Томоруґ, складаю **25 дол.** (через 83-й Відділ СУА). Родині висловлюю сердечні співчуття. **Марта Данилюк.**

У пам’ять дорогого чоловіка **бл. п. Романа Глуха** складаю **100 дол.** на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя” (через 83-й Відділ СУА).
Дружина Валентина Глух.

83-й Відділ СУА склав 250 дол. на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”: **100 дол.** у пам’ять колишньої голови Відділу **Ірени Мокрівської**; **по 50 дол.** у пам’ять **бл. п. Ярослава Біланюка** (чоловіка членки Відділу Володимири Біланюк); **Романа Глуха** – чоловіка членки Відділу Валентини Глух і **Юрія Пастернака** – чоловіка членки Відділу Олі Пастернак. **Управа і членки 83-го Відділу СУА,**
Анна Саф’ян, секретар Відділу.
Мотря Мілянич, скарбник.

У світлу пам’ять **бл. п. Ірени Мокрівської** на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя” (через 83-й Відділ СУА) склали: **50 дол.** – Лідія Закревська, **по 25 дол.** – Марта Данилюк, Люба і Ігор Декайли, Ярослава і Іван Лучечки, Марія і Ярослав Томоруґи. **Разом 150 дол.** **Мотря Мілянич,** скарбник.

У світлу пам’ять **бл. п. Юрія Пастернака** на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя” (через 83-й Відділ СУА) склали: **по 50 дол.** – Анна і Володимир Саф’яни, Анастазія Гірняк, Дарія і Богдан Кекіші. Ірена і Ярослав Куровицькі; **30 дол.** – Люба і Ігор Декайли; **по 25 дол.** – Богдана і Володимир Слижі, Лідія Закревська; **по 25 дол.** – Галя і Ярослав Оберишини, Ярослава Лучечко; **20 дол.** – Наталія Дума. **Разом 300 дол.**
Анна Саф’ян, секретар 83-го Відділу СУА, Н.-Й.,
Мотря Мілянич, скарбник.

У пам’ять **бл. п. Юрія Пастернака** на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя” (через 83-й Відділ СУА) склали: **50 дол.** – Лідія Закревська, **25 дол.** – Люба і Павло Михалевичі. **Разом 75 дол.**
Анна Саф’ян, секретар 83-го Відділу СУА, Н.-Й.,
Мотря Мілянич, скарбник.

У світлу пам’ять **бл. п. Любові Явдошин** та **бл. п. Іванни Нички**, членок 62-го Відділу СУА у Глен-Спею, складаємо **50 дол.** на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”. **Орися Саляк**, скарбник Відділу.

Замість квітів на могилу **бл. п. Юрія Пастернака** складаємо **50 дол.** на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”. Дорогій Олі з родиною висловлюю щирі співчуття. **Орися Саляк з родиною.**

Складаю **25 дол.** на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”. **Анна Кульчицька.**

У світлу пам’ять мого батька **бл. п. д-ра Івана Кизика** складаю **50 дол.** на Пресовий Фонд “Нашого Життя”. **Ксеня Кизик-Салевич.**

ФОНД ім. Олени ЛОТОЦЬКОЇ

У пам’ять **бл. п. Ірени Мокрівської** на Фонд ім. Олени Лотоцької (через 83-й Відділ СУА, Н.-Й.) склали: **по 50 дол.** – Галина і Ярослав Оберишини, Лідія Закревська; **по 25 дол.** – Олена Ґой, Анастазія Гірняк, Людмила Гошовська, Люба і Павло Михалевичі, Ярослава Костирко. **Разом 220 дол.**
Мотря Мілянич, скарбник 83-го Відділу СУА, Н.-Й.
Анна Саф’ян, секретар 83-го Відділу СУА, Н.-Й.

У світлу пам’ять наших дорогих і незабутніх родичів **бл. п. Євфрозини і Антона Федьків** складаємо **100 дол.** на Фонд Олени Лотоцької.
Слава Букачевська з родиною.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів США - Нью Йорк, Н.Й. США.

СУСПІЛЬНА ОПІКА СУА

ПОЖЕРТВИ ЗА КВІТЕНЬ 2007 р.

ДОПОМОГА СИРОТАМ В УКРАЇНІ

Марія Лилак із вдячности своїй родині та приятелям з нагоди своїх 80-х уродин склала сиротам в Україні **100 дол.** (через 47-й Відділ СУА).

За Управу Відділу **Ірина Руснак,** голова Відділу.
Марія Костів, секретарка Відділу.

У пам'ять дорогого незабутнього кузена **бл. п. Михайла ("Хорива") Татарнюка,** провідника ОУН-УПА Чортківської Округи Озеряни, в'язня концтабору в Кракові, громадського діяча у Ванкувері (Канада), складаємо на допомогу сиротам в Україні **100 дол.** (через 86-й Відділ СУА в Ньюарку, Н. Дж.). Дружині Ярославі та синам Миронові й Орестові з родинами висловлюємо глибокі співчуття.

Любомира і Орест Бойки з родиною.

З вдячности членкам Союзу Українок **Оля Грабська Френч** склала **50 дол.** (через 33-й Відділ СУА у Клівленді) для допомоги сиротам в Україні.

Лукія Медицька, скарбник 33-го Відділу СУА.

ДОПОМОГА "БАБУСЯМ"

Згідно з рішенням Загальних зборів Відділу, які відбулися 13 березня ц. р., господарська референтура склала **200 дол.** на Суспільну опіку СУА для допомоги "Бабусям" в Україні.

За Управу Відділу **Ірина Руснак,** голова 47-го Відділу.
Марія Костів, секретарка 47-го Відділу.

МОЛОКО і БУЛОЧКА
НАЙМОЛОДШИМ ШКОЛЯРАМ УКРАЇНИ

У світлу пам'ять **бл. п. Олега Весоловського,** мого дорогого товариша з Бережанської гімназії і студій в Університеті у Бельгії, складаю **50 дол.** на сніданки дітям в Україні.

Олег Весоловський був шляхетною людиною, цінним членом Церкви св. Миколая у Чікаго і його пам'ять завжди залишиться у наших серцях.

Роман Біляк із дружиною Ірeною.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Дарія Дроздовська, *референтка Суспільної опіки СУА.*
Марія Соробей-Штогрин, *скарбник Суспільної опіки СУА.*

СПРОСТУВАННЯ

У журналі "Наше Життя" за квітень 2007 р. (стор 32, ліва колонка, внизу) слід читати: 21-й Відділ СУА, Округи Нью-Йорк склав **345 дол.** на Фонд Чорнобиля СУА для допомоги хворим дітям.

Наталія Тихович, голова Відділу.

Перепрошуємо за недогляд.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

ПОЖЕРТВИ ЗА КВІТЕНЬ 2007 р.

1,000 дол. – Vera Grushetzky in memory of Pauline Zuk Swist (49); **500 дол.** – Exxon Mobil Foundation Employee Volunteer Program завдяки д-р Дарії Лісий (54); **450 дол.** – Андрій і Христина Козаки (86); **440 дол.** – 50-й Відділ СУА, 76-й Відділ СУА; **350 дол.** – Drs. Viktor & Betsy Decyk (98), Стефан і Тамара Тимківи (78); **250 дол.** – Анна Максимович (43); **220 дол.** – Д-р Александер Клос, д-р Мілас і Звенислава Лебедовичі,(89), Володимир і Лідія Магуни (1); 56-й Відділ СУА; **200 дол.** – Лідія Козак (56), Орися Стефанів (98); **110 дол.** – Меланія Кузьма (106), Орест і Оксана Кузьми (105), Світлана Неділька (108), Ольга Пастернак (56), Мирослав Троян (108), 115-й Відділ СУА; **107.52 дол.** – Мирон Б. Кравчук (thru United Way, BMS Matching) (98); **100 дол.** – Збірка 65-го Відділу СУА Нью Брансвік. Н. Дж.; **50 дол.** – Матвій і Таісса Мелешки (98), Богдан Субчак, Michael Swinchuk; **25 дол.** Люба Цьолко (49); **21 дол.** – Рената Бігун (28); **20 дол.** – Daniel Bazarko (thru United Way, BMS Matching) (98); Михайло і Анастазія Вашкураки (49); **10 дол.** – Darka Mazuryk (thru United Way, BMS Matching) (98); **7 дол.** – John Wasylyk (thru United Way, BMS Matching) (98).

З РІЗНИХ НАГОД

Вп. П. Марія Полянська!

Членки 65-го Відділу в Нью-Брансвік, Н. Дж. *вітають Стипендійну акцію СУА з нагоди 40-літнього ювілею діяльности та бажають всіх благ і успіху у дальшій праці. З тієї нагоди складаємо* ***50 дол.*** *Із щирим привітом* ***Наталка Головінська,*** *голова 65-го відділу СУА.*

Вшановуючи мою найдорожчу матір Іванну Головату, голову 56-го Відділу СУА в Норт-Порті, Фл., складаю **200 дол.** на потреби Стипендійної акції СУА. **Христина Головата Шлесінджер.**

У третю болючу річницю від дня відходу у вічність нашої незабутньої дочки **бл. п. Лідії Наталії**

Децик складаємо **100 дол.** на Стипендійну акцію СУА в Її пам'ять. **Таісса і Матвій Мелешки.**

У пам'ять нашої дорогої племінниці та похресниці **бл. п. Лідії Наталії Децик** у 43-й рік її дня народження складаємо **100 дол.** на потреби Стипендійної акції СУА (через 98-й Відділ СУА).

Анна і Бернард Кравчуки.

У пам'ять нашої племінниці, яка відійшла у вічність 5 березня 2004 р. на 40 році життя складаємо **100 дол.** на Стипендійну акцію СУА (через 98-й Відділ СУА). **Марія і Богдан Полянські.**

У пам'ять **св. п. Петра Дзюби,** чоловіка нашої членки Христини Дзюби на сходинах 47-го Відділу СУА у Рочестері для допомогии сиротам в Україні склали: **по 20 дол.** – Марія Лещишин і Марія Костів, **по 10 дол.** – Ірена Михайлюк, Галя Тицька, Катруся Лялюк, Марія Сипняк, Катерина Панич, Аріядна Лапичак-Бах, Ірина Руснак; **5 дол.** – Наталія Баб'юк. **Разом 115 дол.** Родині висловлюємо щирі співчуття.

Марія Костів, фінансова секретарка 47-го Відділу СУА.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА.
М. Орися Яцусь, скарбник комісії Стипендій СУА.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ-ЙОРКУ

Пожертви за січень 2007 р.

ТРИВАЛИЙ ФОНД

Вшановуючи пам'ять **св. п. Марії Городецької**, матері наших товаришок Дарії і Оксани, складаємо **100 дол.** на Тривалий Фонд ім. Марії Городецької. **Оля і Ігор Левицькі.**

ПОЖЕРТВИ

10,100 дол. – д-р Володимир і Анна Рак; **4,750 дол.** – Мирон і Ольга Гнатейки; **2,000 дол.** – Богдан і Лідія Гайдучки; **1,300 дол.** – Dr.Daniel Kashimer; **по 1,000 дол.** – Орест і Лідія Ґлюти, Орест і Христина Ганаси, Н.Н., Володимир і Катря Воловодюки, 12-ий Відділ СУА; **900 дол.** – Ростислав Міляних; **по 500 дол.** – СУМА (Йонкерс) Федеральна Кредитна Спілка, Володимир і Богданна Слижі, Ірена Пашесник, Богданна Титла, Barbara Chupa; **450 дол.** – Ярослав і Катря Червоняки; **300 дол.** – Ольга Лещук; **по 250 дол.** – Володимир А. Хлебович, д-р Стефан Ничай, Тиміш і Аня Гнатейки (Microsoft), Володимир і Неоніля Лехмани, Іван і Уляна Сосі; **по 200 дол.** – Наталія Сиґіда, Марія Лавро, Софія Головка, Роман і Анна Байлаки, Ярослав і Галина Оберишини, д-р Теодозій і Любомира Крупи, д-р Микола і Христина Баранецькі; **175 дол.** – Марта Рудик; **150 дол.** – Микола Дейчаківський і Оксана Пронич; **135 дол.** – Ольга Тритяк; **по 100 дол.** – д-р Олександер Стрільбицький, Юрій і Мирослава Граби, Стефанія Семущак, д-р Арета Подгородецька, Микола і Жермен Міляничі, Теодор і Марія Романюки, Лілі Бохонко, д-р Юрій Солтис, Анастазія Гірняк, Борис і Галина Гайди, Ольга Шпильчин, Галина Котцюмбас, Дарія Дика, Микола Галів, Володимир Сосяк, Богдан Мішко, Ярослав і Марія Томоруґи, Іван Чернявський, д-р Андрій і Татяна Тершаківці, Стефанія Стефанюк, Орися Мішко, Михайло Томлім, д-р Ярослав і Ларісса Музичка, Олександра Яцкевич, Тереса Бень, Андрій В. Данилюк, д-р Ярослав і Надія Заліпські, Наталія Притула, Теодозій Коласа, Нестор і Аніса Шусти, Василь і Ольга Балабани, Богдан і Марія Антонишини, д-р Леонід і Оксана Мостовичі, Анна Забороцька, Катерина Довбенко, Богдан і Уляна Кобзарі, д-р Михайло П. Левко, Софія Головка, Татяна Оберишин, Олександер і Ірена Воробець, Богдан Булавка, д-р Василь Коцур, Марта Шиприкевич, Орест Попович, Стефанія Грицушко, д-р Софія Андріящук, Надія Ломницька, Павло Омельський, Elmer & Olga Bertsch, Donna Regante, Stanley Klemick, William Malick; **по 50 дол.** – Іриней і Оксана Ісаїви, Богдан і Лідія Котиси, Арета Арлен, Іван і Наталія Коропецькі, Ольга Городецька, Петро і Анна Поліщуки, Ірена Брик-Зизномирська, Павло і Люба Міхалевичі, Віра Корсунь, Стефан Воляник, Мілтон Сомкайло, Ева Крижанівська, Соня Черевко-Смит, Ярослав Волощук, Дарія Миндюк, Леся Ґой, Ірена Пташник, Модест Артимів, проф. Іван і Наталія Головінські, д-р Петро і Ґеня Миськіви, Олександер Омецінський, Оксана Бауер, Анна Бойчук, Віра Шершень, Мирослава Данилишин, Володимир і Параскевія Шпачинські, Михайло і Ольга Мочули, Аркадія Стебельська, Юрій Левицький, Михайло і Люба Костриби, Наталія Леочко, Оксана Ю. Мельничин, Володимир і Галина Королі, Юлія Масник, Левко Майстренко і Ніна Наливайко, Олег і Наталія Бобаки, Віра Корсунь, Ольга Керницька, Теодозія Кушнір, Тарас і Ксеня Ференцевичі, Василь Ґураль, Лідія Кий, Теодор і Олександра Костюки, Ірена Корсунська, Cathy A. Longinotti; **45 дол.** – Лідія Ігнат; **по 40 дол.** – д-р Еміль Бей, Viktor & Betsy Decyk; **по 35 дол.** – Богдан Марків, Ольга Филипович, Ольга Кекіш, Олег і Марія Ґреґорет, Галина Бистрицька, Iryna Schober; **по 30 дол.** – Ярослава Ставнича, Роман Мацюк, Андрій Шульга, Ярослав і Марія Кіцюки, Зенон і Лідія Завадовичі, Люба Процик, Іван

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

Куземський, Оксана Венґерчук; **по 25 дол.** – Оксана Волчук, Михаїл і Люба Лапичак-Леськи, Богдан і Ірена Рабії, Зорянна Клюфас, Ксеня Ільницька, Ірена Дибко-Филипчак, Марія Харина, Мирослава Мирошниченко, Люба Процик, Богдан і Ксеня Корженьовські, Григорій Кулинський, Іванна Мартинець, Орест і Любомира Чапельські, Мирон Бурик, Роман і Марта Юзеніви, Микола Стасів, Анна Клоків, Ярослав і Юлія Петрухи, Еміль Майбо, Стефанія Ландвійт, Ірена Козак, Стефанія Грицушко, Лідія Гарванко, Мирослав і Зеновія Кулиничі, Марія Пінага, Михайло Василишин, Мирон і Христина Корнаги, Анна Кібало, Оксана Миськів, Стефанія Глущик, Віра Моллс, Василь Коваль, Іван і Алис Яриші, Валентина Ґлух, Христина Сміт, Яким і Алис Тенюхи, Григорій Онуфрів, Валентина Преско, Олександер і Ірина Даніви, Михайло Сахно, Михайло Тренза, Іван Свириденко, Орест Небеш, Петро і Ольга Прички, Володимир Климко, Микола і Марія Цюпаки, Марія Децик-Новадли, Микола Роговський, Осип і Галина Обухи, Іван і Силвія Олеші, Борис і Карол Олексюки, Катерина Кізима, Юрій і Христина Ференцевичі, Дарія Барон, Стефанія Обущак, Стефанія Покора, Богданна Ґелета, Роман і Олександра Городиські, Розалія Воробель, Вадим і Марія Яровенки, Мирон і Дарія Яросевичі, Оксана Колесніченко, Михайло і Марія Думенки, Любомира Ціховляс, Ірена Білик, Володимира Кавка, Катерина Росандич, Роман Трояновський, Ірена Савчин-Долл, Марія Кудук, Анна Сулима, Dr. Walter & Zenobia Brovins, William & Doris Chirash, Lana Ginsberg, Genevieve Kufta, Rocco & Roma Alfano, John & Jane Laszek, Jennie Kuryluk; **по 20 дол.** – Дарія Оріховська, Оксана Мандибур, Юрій і Надія Цегельські, Дмитро і Олександра Демедюки, Ольга Чмола, Мирослав Кійко, Ярослава Кукіль, Володимир Хом'як, Олена Папіж, Орест Загайкевич, Ярослав і Лариса Щеглови, Ніна Загнійна, Анастазія Безубяк, Марія Здирко, Розалія Кріль, Стефанія Красівська, Петро Когулька, д-р Марта Федорко, Евгенія Когут, Софія Лонишин, Осип Гончарук, Ірена Стадник, Віра Гринишин, Евгенія Ониськів, Евген і Ася Гумецькі, Олена Вірстюк, Анна Мазурик, Єлена Вонс, Наталія Леочко, Олександер Щендюх, Галина Обаранець, Микола Лаврин, Володимир Кузик, Олекса Гриценко, Іван і Марія Борбичі, Соня Сабат, Стефанія Стасишин, Корнелія Лонкевич, Стефан Білинський, Ядвига Дятченко, Теодозія Федак, Shirley Balmer, Walter & Nancy Tychnowitz, Kristin Malafy, Robert & Rose Suter, George & Helen Trenkler; **по 15 дол.** – Валентина Когут, Іван Налаваний, Ірена Коваль, Іван Добранський, Ольга Соловей, Стелла Сенишин, Семен Літепло, Данило Томащук, Марта Гурко, Олексій Шевченко, Олена Варварів, Kenneth Graham, Larysa Saczyk Das; **12 дол.** – Ігор Пахолюк; **по 10 дол.** – Михайло Бохно, Стефан Гованський, Оксана Рейнолдс, Катерина Вальчук, Борис Таран, Ольга Юречко, Анна Вомпель, Марія Мельник, Олександер Одарченко, Теодозій Лисак, Марія Слободян, Дарія Билов, Софія Судин, Льоля Савеська, Ельфріда Олексин, Петро Гомка, Анна Мельник, Лев Куник, Андрій і Олена Стахніви, Люба Дубно, Татяна Грицина, Марія Михайлишин, Іванна Цьолко, Роман Бегей, Ярослав Ковальський, Я. Д. Олексів, Ірена Твердохліб, Іван Затонський, Надія Хойнацька, Марія Михайлишин, William & Maria Kotowicz, Thomas Bocon, Helen J. Craton, Michael J. Krafcisin, Peter & Sally Kaminski; **по 5 дол.** – Іван Ґарбера, Василь Карпа, Дмитро Мозіль, Зенон Баґан, Mary Scuron.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА РОЗБУДОВУ МУЗЕЮ

У пам'ять **бл. п. Зенона Процика** складаю **25 дол.** **Надія Німилович.**

У пам'ять **бл. п. Мирона Осадци** складаю **150 дол.** Родині висловлюю щирі співчуття.
Ольга Городецька.

Замість квітів на могилу дорогого брата **бл. п. Мирона Осадци** складаємо **100 дол.** на розбудову Музею. **Богдан і Таня Осадци.**

У світлу пам'ять **бл. п. Мирона Осадци** складаємо **50 дол.** на потреби УМ. **Теодозій і Ольга Зазулі.**

У пам'ять мого чоловіка **бл. п. Романа Гординського** складаю **100 дол.** (через 63-ий Відділ СУА). **Вася Гординська.**

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Данила Андрія Більовщука** складаю **25 дол.** Родині з глибини серця висловлюю співчуття. **Віра Шуль.**

Замість квітів на могилу нашого кузина **бл. п. Мирона Осадци** складаємо **300 дол.** на потреби УМ.
Олександер і Дарія Леськови, Володимир і Уляна Маркови, Марко і Ліса Леськови.

З НАГОДИ

З нагоди дня народження Ярослави Кукіль склали: **по 50 дол.** – Ірена Остап'юк, Ірена Чайковська, Меланія Кузьма, Люба Кінах.

Пожертви за лютий 2007 р.

ПОЖЕРТВИ

По 1,000 дол. – д-р Іванна Ратич, George Sawicki & Marie Menendez (The Moody's Foundation); **500 дол.** – Анна Малюца; **по 100 дол.** – Стефан Олиник, Христина Шмотолоха, Іван і Ірена Брик Жизномирські, Іванна Шкарупа, 71-ий Відділ СУА, Василь Никифорук; **по 50 дол.** – Богдан Сипняк, Борис і Уляна Глинські, Анна Полевчак, Марія Андрусяк, Іриней Прокопович, Patricia Terry;

Продовження на стор. 36.

Василь СУХОМЛИНСЬКИЙ

КРАПЛИНА РОСИ

Рано-вранці на квітці троянди прокинулась Краплина роси.

– Як я тут опинилась? – здивувалася краплина. – Увечері я була високо в небі.

І захотілося їй знову в небо.

Пригріло сонечко Випарувалась Краплина, піднялась високо-високо у блакитне небо, до самого Сонечка. А там тисячі інших краплинок.

Зібралися всі в чорну хмару і затулили сонечко.

– Чого це ви заховали мене від людей? – розгнівалось Сонечко. І послало на хмару вогненну стрілу. Вдарила вогненна стріла, загримів грім. Злякалася чорна хмара і розсипалась.

– Пішов дощ. Упала Краплина на Землю.

– Дякую тобі, Краплино, – промовила Земля. – Я так скучила за тобою.

СПРОСТУВАННЯ

У квітневому числі "Нашого Життя" на стор. 35, бракує підпису:

Рисунок Марти Гірняк-Воєвідки із книжки Катерини Перелісної "Вірші для дітей", виданої накладом 29-го Відділу СУА ім. 500 Героїнь Кінгіру.

Перепрошуємо за недогляд. *Ред.*

Олекса КОБЕЦЬ

ХОТІВ БИ Я ЗНАТИ...

Хотів би я знати,
Про що розмовляє
Берізка з берізкою рано в гайку?
Про що невгамовна
Синичка співає,
Стрибаючи з гілки на гілку в садку?

Хотів би я знати,
Про що то воркоче
Бентежна голубка у нас під дашком
Про що загадково,
Про що загадково
Струмочок шепоче,
Збігаючи в пишну долину ярком?

Хотів би я знати,
Про що завжди мріє
Лелека, забрівши в високу траву?
Яка саме зірка
У небі зоріє
Для мене, аж поки я в світі живу?

Хотів би я знати,
Що риба говорить,
Коли табуниться в прозорій воді?

Хотів би я знати,
Чи дихають гори,
Чи біль відчувають лани золоті?

Хотів би я знати,
Що справді віщує
Сумним завиванням у лісі сова?

Хотів би я знати,
Хто з янголів чує
У небі молитви моєї слова?

Хотів би пізнати
Я все достеменно,
Бо так же життя я під сонцем люблю,
Що всякі новини
Про світ незбагненний
Душею і серцем жадібно ловлю!

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Нью Йорк, Н.Й. США.

Євген ГУЦАЛО

РАНОК

Я виходжу вранці з хати.
Я маленький – нижчий тину.
А в гніздечку – ластів'ята,
В них і в мене – ластовиння.

Я питаю: як ви спали?
І годую їх із жмені.
І дивлюся, щоб не впали,
Бо вони ще менші мене.

Василь ШКЛЯР

ДІВЧИНА НАДВОРІ

Мама щось сіяла на грядці та й Петруся покликала:

– Ходи, поможеш борозенки робити.

– А що це буде? – спитав Петрусь.

– Дівчина в коморі, а коса надворі, – всміхнулася мама.

– Що-що? Яка дівчина?

– А вгадай.

Думав Петрусь, думав, та так нічого путнього й не спало йому на думку.

– Морква, – підказала мама.

– А-а-а... Справді солодкий рожевий корінець у землі, а кіска зелена зверху – зрадів Петрусь, бо моркву він дуже любив. Як заєць. Отож і заходився допомагати мамі.

І от минуло відтоді чималенько часу, вже й літечко завітало на город, і Петрусь пішов подивитися, що там доспіло. Глядь – а на грядці, де він борозенки робив, – кіски зелені до сонця тягнуться. Кучеряві такі, височенькі. О, то це там „у коморі" вже є чим поласувати!

Висмикнув Петрусь одну косичку, а морква маленька до неї вчепилась – з мізинчик. Висмикнув другу – ще менша. Отак посмикав, посмикав і жодної не знайшов великої. Треба посадити її назад, думає. Хай підростає. А щоб видно було, коли морква величенькою стане, то Петрусь посадив її зеленим бадиллям у землю. А рожеві корінці зверху стримлять.

Потім прибіг до мами й питає:

– А вгадай, що це таке – дівчина надворі, а коса в коморі.

Тепер уже мама думала, думала й не додумалась. Петрусь сміявся, радів, що ніхто загадку його не розгадає, а коли сам про все розповів, то було йому не дуже смішно. Ой же ж і зовсім не до сміху було Петрусеві.

Смачного!

Ярослава СТАСЮК

УКРАЇНСЬКА ПІЦА

Купити 1 ф. готового мороженого тіста на піцу.
Тісто розморозити, тонко розкачати і викласти на бляшку, посипану борошном, верх скропити олією. Накласти начинку.

Начинка:

3 яєць, зварених, посікти
4 унції твердого сира (Mantary Jek), втертого на тертці
4 ложки (з вершком) бекону, розтопленого і покришеного
4 унції квасної сметани розмішаної з посіченим кропом

Тісто притрусити потертим сиром, посіченими яйцями, беконом і полити сметаною з кропом. Пекти при температурі 350° ¾ год. Коли береги зарум'янилися, тісто готове.

Можна зробити домашнє тісто на піцу

1 пачка сухих дріжджів
1/3 ч. ложечки цукру
1,1/2 ложки солі
1 горнятко теплої води
2,3/4 горнятка борошна
4 ложки кукурудзяної муки
2 ложки олії

Замісити тісто, покласти на 1 годину в тепле місце, щоб підросло

Ще раз перемісити і залишити на 30 хв.

Далі розкачати накласти на бляшку, дати начинку і пекти 1 годину при температурі 350°.

МАРИНОВАНИЙ ЧАСНИК

¾ горнятка оцту (білого)
2 ложки цукру
¼ ч. ложки "Chili", "Flakes'
¾ ч. ложки цілого чорного перцю,
1 горнятко зубчиків білого, обібраного часнику

Виконання

Заварити оцет, цукор, перець і гострий перець, нехай покипить 2-3 хв., додати часник і ще варити 2-3 хв.

Цей часник добре подавати до м'яса, канапок.

Тримати в холодильнику.

Продовження зі стор. 33.

40 дол. – Петро Лещишин; **30 дол.** - Barbara Kennedy; **по 25 дол.** – Ірена Ґбур, Люба Кінах, Віталій і Татяна Кейс; **20 дол.** – Галина Гаврилюк, Іван і Ірена Мокрівські; **15 дол.** – Alexander & Emily Giris; **по 10 дол.** – Едвард Самардак, Леся Ґураль; **5 дол.** – Теодозія Гарасевич.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА РОЗБУДОВУ МУЗЕЮ

Замість квітів на могилу **бл. п. Василя Мочули** складаю **25 дол.** (через 86-ий Відділ СУА). Родині висловлюю щире співчуття. **Люба Гуралечко.**

У пам'ять **бл. п. Ніни Самокіш** склали: **500 дол.** – д-р Богдан і Ольга Фараонів; **200 дол.** – Дада і Галина Кастанюки; **по 100 дол.** – Петро Хома, Микола Галів; **по 50 дол.** – Евген і Евгенія Івашківи, Богдан і Оксана Кузишини, Уляна Тарнавська, Анастазія Гірняк; **30 дол.** – Юрій і Христина Ференцевичі; **по 25 дол.** – Анна Клоків, Дарія Костів, Макар і Дарія Копаниці.

Спростування

У квітневому числі (2007 р.) "Нашого Життя" (стор. 36, "Пожертви", права колонка), слід читати: „На новостворений Тривалий Фонд ім. Маркіяна і Наталії Титлів **5,010.32 дол.** склали – **Christopher & Adrianna Henkels".**

Також у **грудні 2006 р.** склали пожертви:

1,223.94 дол. – Андрій Ганкевич; **250 дол.** – Людвик і Аріядна Лапичак Бахи; **108.36 дол.** – Оксана Байко.

Просимо вибачити за недогляд.

Продовження в наст. числі.

ЩИРО ДЯКУЄМО ЗА ПІДТРИМКУ!
Управа і адміністрація УМ

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.

SAVE THE DATES!

The Friends of the Ukrainian Catholic University and the Ukrainian Catholic Education Foundation invite you to the following benefit events for the Ukrainian Catholic University:

Sunday, November 4, 2007:	**Ukrainian National Home** ***140 Second Ave., New York, NY***
Sunday, November 11, 2007:	**Ukrainian Cultural Center** ***2247 W. Chicago Ave., Chicago, IL***
Saturday, November 17, 2007:	**Ukrainian American Cultural Center** ***60C N. Jefferson Rd., Whippany, NJ***
Sunday, November 18, 2007:	**(In conjunction with the celebration of St. Michael's Day)** **Ukrainian Youth Center** ***301 Palisade Ave., Yonkers, NY***
Sunday, November 25, 2007:	**Edmonton, Canada**
Sunday, December 2, 2007:	**St. Josephat's Banquet** ***26440 Ryan Rd., Warren, MI***

For more information, please contact Nell at (773) 235-8462 or nell@ucef.org

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНА ГОЛОВА СУА
Анна Кравчук

Ірина Куровицька — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Оксана Фаріон	— 1-ша заступниця голови
Марта Данилюк	— 2-га заступниця голови для справ організаційних
Софія Геврик	— 3-тя заступниця голови для справ культури
Маріянна Заяць	— 4-та заступниця голови для справ зв'язків
Лідія Баб'юк	— протоколярна секретарка
Марія Томоруґ	— українськомовна секретарка
Рома Шуган	— фінансова секретарка
Рената Заяць	— скарбник
Ірена Стецьків	— вільна членка
Віра Кушнір	— вільна членка

РЕФЕРЕНТУРИ

Дарія Дроздовська	— суспільної опіки
Христина Швед	— виховна
Уляна Кобзар	— музейна
Марія Полянська	— стипендій
Ольга Тритяк	— архівальна
Марія Гавриляк	— здоров'я і довкілля

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Дарія Завадівська	— Дітройт
Христина Хомин-Іжак	— Філядельфія
Надія Савчук	— Нью-Йорк
Марта Стасюк	— Північний Нью-Йорк
Катерина Воловодюк	— Нью-Джерзі
Іванна Шкарупа	— Огайо
Любомира Калін	— Чікаґо
Галина Шулевська	— Нова Англія
Люба Кушнір-Дріянська	— Центральний Нью-Йорк
Уляна Глинська	— зв'язкова віддалених відділів

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Іванна Ратич	— голова
Надія Цвях	— членка
Анна Рак	— членка
Лідія Закревська	— заступниця членки
Леся Ґой	— заступниця членки

Оксана Скипакевич Ксенос — парляментарист

Ірена Чабан — головний редактор журналу "Наше Життя"
Тамара Стадниченко — редактор англомовної частини журналу

Канцелярія СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646 • Fax: (212) 533-5237
Адміністратор бюра — **Наталія Дума**
Office administrator — **Natalia Duma**
Години урядування: 8:30 – 2:00

Електронна пошта / e-mail:unwla@unwla.org
Website: www.unwla.org

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:
171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530 • E-mail: MariaPolanskyj@verizon.net
Maria Polanskyj, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:
222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainiamuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at Additional mailing offices (USPS 414-660).

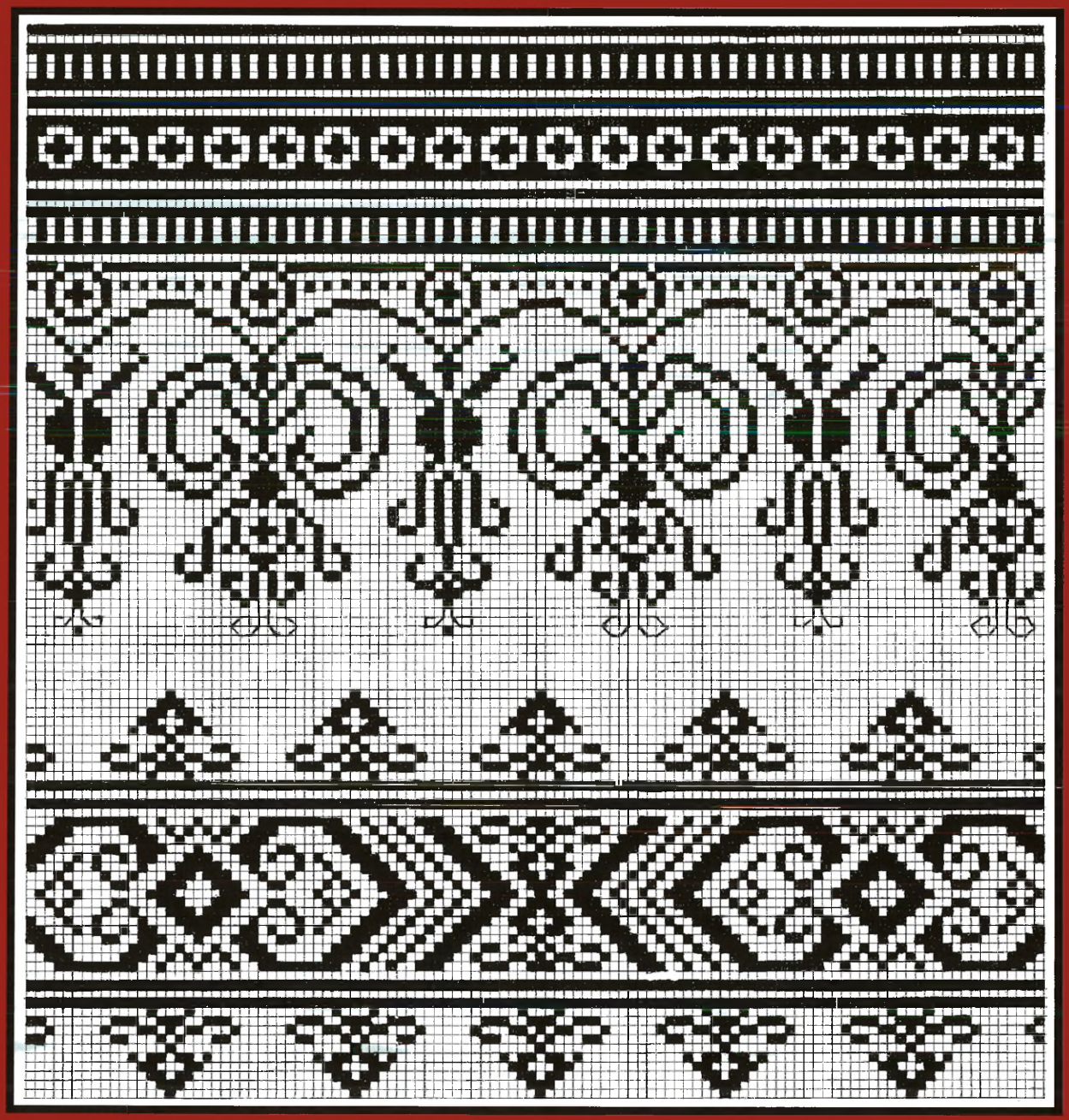

Взори для вишивання Ірини Сеник. Серія 7, ст. 9. Видання СУА.

Видання Союзу Українок Америки - перевидано в електронному форматі в 2012 році. Архів СУА - Ню Йорк, Н.Й. США.